

ดุซงฎุ์นัพนธ์การประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เซียงราย” สำหรับวงแจ๊สอองซอมเบ็ลร่วมสมัย

วิทยานัพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ ไม่สังกัดภาควิชา/เทียบเท่า
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DOCTORAL MUSIC COMPOSITION: LEGEND OF THE FAIRY KINGDOM "CHIANGRAI" FOR
CONTEMPORARY JAZZ ENSEMBLE

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Fine and Applied Arts in Fine and Applied Arts

Common Course

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2020

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ดุष्ฎีนิพนธ์การประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เชียงราย” สำหรับวงแจ๊สอองซอนเบ็ลร่วมสมัย
โดย	นายติเรก เกตุพระจันทร์
สาขาวิชา	ศิลปกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต

.....	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บิณฑสันต์)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
.....	ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ดวงใจ ทิวทอง)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธ์)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นรอรธ จันทร์กล้า)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา)	

ดิเรก เกตุพระจันทร์ : ดุษฎีนิพนธ์การประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เชียงราย” สำหรับวงแจ๊สอองซอมเบิลร่วมสมัย. (DOCTORAL MUSIC COMPOSITION: LEGEND OF THE FAIRY KINGDOM "CHIANGRAI" FOR CONTEMPORARY JAZZ ENSEMBLE) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ศ. ดร.วีรชาติ เปรมานนท์

ดุษฎีนิพนธ์การประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เชียงราย” สำหรับวงแจ๊สอองซอมเบิลร่วมสมัย เป็นการประพันธ์ผลงานสร้างสรรค์ประเภทดนตรีพรรณนา เพื่อนำเสนอคุณค่าเสียงแห่งวัฒนธรรมและวรรณกรรมซึ่งเป็นตำนานประวัติศาสตร์ที่มีความสำคัญยิ่งของ “เชียงราย” ผลงานชุดนี้ประกอบด้วยบทเพลงที่มีเอกภาพและความโดดเด่นจำนวน 6 เพลง โดยแต่ละเพลงจะนำเสนอเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้น ณ เมืองเก่าแห่งนี้นับตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยองค์ประกอบที่ผสมผสานกันระหว่างเทคนิคดนตรีแจ๊สร่วมสมัยและดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์ในภูมิภาค บทเพลงทั้ง 6 ได้แก่ 1) โยนกนคร 2) ล้ำค่าดอยตุง 3) พระแก้วมรกต 4) ถ้ำหลวงนางนอน 5) วัดร่องขุ่น 6) กว้างไซ้ฆมหาภัย เนื่องด้วยบทประพันธ์ชิ้นนี้เต็มไปด้วยจินตนาการสร้างสรรค์และเทคนิคลีลา จึงจำเป็นต้องได้รับการบรรเลงโดยนักดนตรีมืออาชีพที่มีทักษะความชำนาญในแต่ละเครื่องดนตรีเพื่อที่จะสามารถเนรมิตลีลาเสียงดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ ให้สอดประสานในรูปแบบการอิมโพรไวส์ ของดนตรีแจ๊สได้อย่างสมบูรณ์แบบอันเป็นหัวใจสำคัญของบทประพันธ์นี้ บทเพลงความยาว 33 นาที ได้นำเสนอบทบาทสำคัญในการเพิ่มพูนความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางวัฒนธรรม และความภาคภูมิใจในมรดกทางประวัติศาสตร์แห่งเทพยดินแดน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6186820235 : MAJOR FINE AND APPLIED ARTS

KEYWORD: Music Composition, Program Music, Contemporary Jazz, Fairy
Kingdom

Derek Gatephrachan : DOCTORAL MUSIC COMPOSITION: LEGEND OF THE
FAIRY KINGDOM "CHIANGRAI" FOR CONTEMPORARY JAZZ ENSEMBLE.

Advisor: Prof. WEERACHAT PREMANANDA, D.Mus.

Doctoral Music Composition: *Legend of the Fairy Kingdom* “Chiangrai” for Contemporary Jazz Ensemble, is a creative program music to explore the cultural and literary sound of the legendary city “Chiangrai”. A set of six characterizing features were expressed the historical legacies taken place in the ancient city from past to present via the gimmick of contemporary Jazz technique and element of regional ethnic music as combinations. The program characters of the music consists of 1) *Yonok Nakorn* (The fallen ancient city), 2) *Lamkha Doi Tung* (Privilege of the mountain palace), 3) *Phra Kaew Morakot* (Journey of the Emerald Buddha), 4) *Tam Luang Nang Non* (The Giant Cave of the Sleeping Goddess) 5) *Wat Rong Khun* (The Symbolic Temple), 6) *Kwaung Song Maha Bhaya* (The Chiangrai United Football Club). The integrated compositions are required professional and skillful musicians in order to transmit the traditional northern sound and Jazz harmonic progression into the highly imaginative improvisations which is the spectacle highlight of the entire composition. The 33 minutes duration music has played an important role in enhancing cultural unity and the pride of historical legacy.

Field of Study: Fine and Applied Arts

Student's Signature

Academic Year: 2020

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำ ดุษฎีนิพนธ์การประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เซียงราย” สำหรับวงแจ๊สสองซอมน เบิรร่วมสมัย ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ผู้เขียนขอขอบพระคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทุกท่านโดยเฉพาะ ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก วิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดวงใจ ทิวทอง ประธานคณบดีวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.นรอรุณ จันทร์กล้า กรรมการคณบดีวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอดจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กราบขอบพระคุณอย่างสูง คุณแม่และทุกคนในครอบครัวที่อยู่เคียงข้าง ทั้งยังให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านด้วยความรักยิ่งตลอดมา ขอขอบพระคุณคุณคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สละเวลาในการอบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา รวมถึงมิตรภาพจากเพื่อนๆ ศิลปกรรมศาสตร์ดุสิต (ดุริยางคศิลป์ตะวันตก 11) ที่เป็นกำลังใจมาโดยตลอดจนจบการศึกษา

ท้ายที่สุดความดีอันเกิดจากการศึกษาครั้งนี้ขอมอบแต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้เขียนมีความซาบซึ้งในความกรุณาอันดียิ่งจากทุกท่าน กราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ดิเรก เกตุพระจันทร์

สารบัญ

	หน้า
.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพและตัวอย่างโน้ต.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตการประพันธ์.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	3
1.5 วิธีการดำเนินวิจัย.....	3
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
บทที่ 2	5
2.1 ที่มาและความสำคัญของจังหวัดเชียงราย.....	5
2.2 แนวคิดด้านดนตรี และเทคนิคการประพันธ์ที่เกี่ยวข้อง	11
บทที่ 3 แนวคิดเบื้องต้น และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์บทประพันธ์.....	19
3.1 บทเพลงที่ 1 โยนกนาคนคร	20
3.2 บทเพลงที่ 2 ล้ำค่าดอยตุง.....	21

3.3 บทเพลงที่ 3 พระแก้วมรกต	22
3.4 บทเพลงที่ 4 ถ้ำหลวงนางนอน	22
3.5 บทเพลงที่ 5 วัดร่องขุ่น	23
3.6 บทเพลงที่ 6 กว้างโชนงมหากัณฑ์	24
บทที่ 4 อรรถาธิบาย และแนวคิดในการประพันธ์.....	26
4.1 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 1 โยนกนาคนคร	26
4.2 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 2 ถ้ำค่าตอยตุง.....	30
4.3 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 3 พระแก้วมรกต.....	37
4.4 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 4 ถ้ำหลวงนางนอน.....	41
4.5 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 5 วัดร่องขุ่น.....	43
4.6 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 6 กว้างโชนงมหากัณฑ์.....	46
บทที่ 5 สรุป และอภิปรายผล.....	49
5.1 สรุป และอภิปรายผลการประพันธ์.....	49
5.2 การนำบทเพลงออกแสดงต่อสาธารณชน.....	49
5.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไข.....	52
ภาคผนวก.....	53
บรรณานุกรม.....	180
ประวัติผู้เขียน.....	184

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แนวคิดการถอดบทสวดเป็นเสียงโน้ตดนตรี.....	22
ตารางที่ 2 โครงสร้างของบทเพลงโยนกนาคนคร.....	26
ตารางที่ 3 โครงสร้างของบทเพลง ถ้ำค่าดอยตุง.....	31
ตารางที่ 4 โครงสร้างของบทเพลง พระแก้วมรกต.....	37
ตารางที่ 5 แนวคิดการถอดบทสวดเป็นเสียงโน้ตดนตรี.....	38
ตารางที่ 6 โครงสร้างของบทเพลง ถ้ำหลวงนางนอน.....	41
ตารางที่ 7 โครงสร้างของบทเพลงที่ 5 วัดร่องขุ่น.....	43
ตารางที่ 8 โครงสร้างของบทเพลงที่ 6 กว้างไซ้ฆ้องมหากัณฑ์.....	46

สารบัญภาพและตัวอย่างโน้ต

	หน้า
ตัวอย่างที่ 1 Tristan und Isolde' Prelude (1865).....	15
ตัวอย่างที่ 2 Walkin (Miles Davis, 1926-1991).....	15
ตัวอย่างที่ 3 Even Flow (1992).....	16
ตัวอย่างที่ 4 West Side Story (1961)	16
ตัวอย่างที่ 5 Danse macabre,Symphonic Poem in G major, Op. 40 (1872).....	17
ตัวอย่างที่ 6 คอร์ดที่ไม่ระบุโน้ตพื้นฐานประเภทคอร์ด Major7, Minor7, Major6, Minor6 และ Minor-Major7 ในรูปแบบของคอร์ดทบเจ็ด	17
ตัวอย่างที่ 7 คอร์ดที่ไม่ระบุโน้ตพื้นฐานที่มีรูปแบบของคอร์ดทบคู่ 4 เรียงซ้อน (Quartal Voicing) ..	18
ตัวอย่างที่ 8 รูปแบบของคอร์ดทบคู่ 4 เรียงซ้อน	20
ตัวอย่างที่ 99 รูปแบบของโน้ตคู่ 3 เสียงเต็มทริยโทน	20
ตัวอย่างที่ 10 แนวทำนองเพลงพื้นบ้านชาติพันธุ์อาซา “โอจือเย้อ”	21
ตัวอย่างที่ 11 แนวทำนองเพลงพื้นบ้านชาติพันธุ์ปกากะญอ “อ้อธา”	21
ตัวอย่างที่ 12 แนวคิดการใช้เพเดิลคอร์ดโดมินันท์.....	22
ตัวอย่างที่ 13 แนวคิดการถอดบทสวดเป็นโน้ตดนตรี.....	22
ตัวอย่างที่ 14 แนวคิดการใช้ชิ้นคู่ทริยโทนในการสร้างแนวทำนอง.....	23
ตัวอย่างที่ 15 รูปแบบการบรรเลงกลองเต่งถึง.....	23
ตัวอย่างที่ 16 แนวคิดทำนองหลักเดิม	24
ตัวอย่างที่ 17 แนวคิดการแปลทำนอง	24
ตัวอย่างที่ 18 แนวคิดการบรรเลงฆ้องและกลอง.....	25
ตัวอย่างที่ 19 การประพันธ์บทนำ	27
ตัวอย่างที่ 20 การประพันธ์แนวทำนองหลักท่อน A.....	28

ตัวอย่างที่ 21 แนวคิดคอร์ดทบคู่ 4 เรียงซ้อน.....	29
ตัวอย่างที่ 22 แนวคิดการใช้ทริยโทน.....	29
ตัวอย่างที่ 23 การใช้ชั้นคู่ทริยโทน.....	30
ตัวอย่างที่ 24 แนวทำนอง “โอจื่อเยื่อ” และ “อือธา”	31
ตัวอย่างที่ 25 แนวทำนอง A1	32
ตัวอย่างที่ 26 แนวทำนอง A2	33
ตัวอย่างที่ 27 แนวทำนอง B.....	36
ตัวอย่างที่ 28 แนวทำนอง A	38
ตัวอย่างที่ 29 แนวทำนอง A2	39
ตัวอย่างที่ 30 แนวทำนอง B.....	40
ตัวอย่างที่ 32 การประพันธ์บทนำ	41
ตัวอย่างที่ 33 การประพันธ์แนวทำนองโหมโรง	42
ตัวอย่างที่ 34 การประพันธ์ทำนอง B	43
ตัวอย่างที่ 36 การประพันธ์ทำนอง A1-A2.....	44
ตัวอย่างที่ 37 การโหมโรงทำนอง	45
ตัวอย่างที่ 38 การประพันธ์ทำนองหลัก A1.....	47
ตัวอย่างที่ 39 การประพันธ์ทำนองหลัก A2.....	47
ตัวอย่างที่ 40 ท่อนเถลิงชัย.....	48
ตัวอย่างที่ 41 โปสเตอร์การนำเสนอคุณิพนธ์การประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เซียงราย”.....	51

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรีมีความเชื่อมโยงกับตำนานความเชื่อ วิถีชีวิต ภาษา พิธีกรรมทางศาสนา สังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปกรรม หรือแม้แต่กิจกรรมด้านกีฬาмаช้านาน นอกจากนั้นยังมีพัฒนาการต่อเนื่องมาทุกยุคสมัย สุนทรียะของดนตรีนอกจากจะแสดงออกถึงคุณค่าของ ความงาม ต่างๆ แล้ว ยังเป็นส่วนสำคัญในการบ่งบอกถึงความเป็นอัตลักษณ์ของชนชาติ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ รวมถึงความเจริญรุ่งเรืองในทุกช่วงเวลา ทั้งนี้แม้ว่าความแตกต่างที่เป็นปัจจัยพื้นฐานให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นอาจจะส่งผลกระทบต่อให้เกิดการล่มสลายหรือสูญหายไปบ้าง แต่แก่นแท้ของจิตวิญญาณ และความเป็นตัวตนของท้องถิ่นจะยังคงได้รับการสืบสานต่อยอดให้คงอยู่สืบไป

ประเทศไทยมีความหลากหลายในทุกมิติ ทั้งเชิงพื้นที่ ดนตรี ภาษา และวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีความเจริญรุ่งเรืองในด้านศิลปะแขนงต่างๆ ที่ล้วนแสดงความโดดเด่นในแบบแผนของตนเองดังปรากฏในทุกภาคส่วน จังหวัดเชียงรายเป็นอีกพื้นที่ที่สำคัญ โดยมีทำเลที่ตั้งอยู่เหนือสุดตอนบนของประเทศไทย ทั้งนี้นอกจากจะเป็นเมืองชายแดนสำคัญทางเศรษฐกิจแล้ว ยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเนื่องด้วยทรัพยากรธรรมชาติสวยงาม มีรูปแบบสังคมวัฒนธรรมล้านนาเป็นอัตลักษณ์ รวมถึงประเพณี ภาษาท้องถิ่น ศิลปกรรมประณีต วิจิตรพิสดาร แหล่งโบราณสถานที่มีประวัติศาสตร์เก่าแก่ ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ และยังเป็นเมืองที่ส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬาอย่าง เป็นรูปธรรม

การนำดนตรีมาเป็นสื่อในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด แรงบันดาลใจรวมถึงจินตนาการของผู้เล่นและผู้ประพันธ์นั้น ได้รับความนิยมาตั้งแต่ยุคโรแมนติก (Romantic Period) ประมาณปี ค.ศ.1830- 1900 เรียกว่าดนตรีบรรยาย (Descriptive Music) หรือดนตรีพรรณนา (Program Music) (ณัชชา, 2554: 94) โดยรูปแบบดนตรีดังกล่าวนี้ ได้ส่งผลต่อดนตรีอื่นๆ ในยุคต่อมาด้วย เช่น ดนตรีแจ๊ส ที่นำเทคนิคสำคัญ คือ การด้นสด มีลักษณะพิเศษในเรื่องของเสียงประสานที่มีสีสันลักษณะจังหวะที่มีรูปแบบ รวมถึงการเลือกใช้เครื่องดนตรี (ณัชชา, 2554 : 185) ดนตรีแจ๊สถือกำเนิดเมื่อปี ค.ศ.1961 มีรากฐานมาจากชนชาติแอฟริกัน พวกเขาได้นำดนตรีมาเป็นสื่อในการบอกเล่าอารมณ์ และความรู้สึกของตนเองโดยมีการด้นสดเป็นแบบแผนในการบรรเลง ทำให้การด้นสดนี้จึงเปรียบเสมือนการสื่อสาร การเล่าเรื่องราวของบทสนทนา (ธีรัช, 2562:3) ตามอุดมคติของผู้บรรเลงนั้นได้อย่างสอดคล้อง นอกจากนั้นดนตรีแจ๊สในปัจจุบันยังมีการพัฒนารูปแบบทั้งการ

แสดง และการประพันธ์ที่แตกต่างจากแบบแผนดั้งเดิม โดยมีการผสมผสานแนวคิดของวัฒนธรรมดนตรีอื่นๆ เพื่อเป็นการบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของผลงานเพิ่มมากขึ้น “องค์ประกอบทางด้านสังคีตลักษณะ ซึ่งไม่มีรูปแบบที่แน่นอน ประโยคไม่สมดุล (Asymmetric structure) อัตราจังหวะไม่สมมาตรแบบโมดัล (Modal)” (พลังพล ทรงไพบูลย์, 2555: 1) ทั้งนี้เพื่อให้เป็นการเพิ่มสีสัน ตลอดจนคุณค่าของดนตรีแจ๊สในมิติต่างๆ ด้วย

จากความเป็นมา และความสำคัญข้างต้น งานวิจัยนี้ได้รับแรงบันดาลใจพื้นฐานจากเรื่องราวของตำนานความเชื่อ วิถีชีวิต ภาษา พิธีกรรมทางศาสนา สังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปกรรม เพื่อจินตนาการสร้างสรรค์สู่ดุซก๊ินีพันธ์การประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เซียงราย” สำหรับวงแจ๊สอองซอมเบิลร่วมสมัย โดยจะใช้รูปแบบการประพันธ์ และทฤษฎีดนตรีแจ๊สเป็นโครงสร้างหลักในการประพันธ์ ทั้งนี้รูปแบบของการบรรยายพรรณนาเปรียบเปรยถึงตำนานความเชื่อ เหตุการณ์ สถานที่ และความประทับใจ โดยใช้เทคนิคการประพันธ์ที่ผสมผสานแนวทำนอง ลีลา จังหวะดนตรีพื้นบ้านล้านนา มาประพันธ์ขึ้นใหม่ด้วยรูปแบบของดนตรีแจ๊สในมิติต่างๆ เพื่อหลอมรวมจินตนาการ และสุนทรียะไว้อย่างกลมกลืน

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 สร้างสรรค์ผลงานประพันธ์ที่ผสมผสานแนวคิดและจินตนาการ โดยเทคนิควิธีการประพันธ์ระหว่างดนตรีพื้นบ้านล้านนาและดนตรีแจ๊สร่วมสมัย

1.2.2 นำเสนอผลงานการประพันธ์ในรูปแบบของดนตรีพรรณนา สำหรับวงดนตรีแจ๊สร่วมสมัย

1.2.3 เผยแพร่และจัดแสดงผลงานการประพันธ์ในรูปแบบของดนตรีแจ๊สร่วมสมัย ต่อสาธารณชนให้เป็นที่รู้จักและรับรู้มากยิ่งขึ้น

1.3 ขอบเขตการประพันธ์

บทประพันธ์นี้เป็นการบรรยายพรรณนาเปรียบเปรยถึงตำนานความเชื่อ เหตุการณ์สำคัญ สถานที่ และความประทับใจตามอารมณ์ความรู้สึก รวมถึงจินตนาการของผู้ประพันธ์ ทั้งนี้ในการสร้างสรรค์ผลงานจะมีรูปแบบผสมผสานของ วัฒนธรรมดนตรีล้านนาร่วมกับดนตรีแจ๊ส นอกจากนี้ยังได้นำเครื่องดนตรีล้านนาที่มีเสียงเป็นเอกลักษณ์ ได้แก่ ขลุ่ย และซึง มาเป็นเครื่องดนตรีหลักในการบรรเลงร่วมกับวงแจ๊สอองซอมเบิลร่วมสมัย โดยนำเสนอเป็น 6 บทเพลง มีรายละเอียด ดังนี้

บทเพลงที่ 1 “โยนกนาคนคร” หรือ เวียงหนองหล่ม บรรยายพรรณนาถึงเมืองที่ล่มสลายไปเมื่อประมาณ 1500 ปีที่ผ่านมาจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ จนนำไปสู่การสูญหายของผู้คน และบ้านเมืองตามเรื่องราวในจินตนาการ

บทเพลงที่ 2 “ล้ำค่าดอยตุง” บรรยายถึงท่วงทำนองดนตรีที่สื่อถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่บนดอยตุง และแสดงถึงพระบารมีของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หรือพระนาม “สมเด็จพระย่า” เป็นการระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณที่พระองค์ทรงฟื้นฟูเปลี่ยนแปลงดอยตุงจากพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมให้กลับมามีความอุดมสมบูรณ์ จนกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของเชียงราย

บทเพลงที่ 3 “พระแก้วมรกต” หรือ พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร บรรยายถึงตำนาน “แก้วมณีโชติ” และการเดินทางของพระแก้วมรกตที่มีความเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ศาสนา การเมืองการปกครองในอาณาจักรล้านนา

บทเพลงที่ 4 “ถ้าหลวงนางนอน” บรรยายถึงความพิศวง และความสลับซับซ้อน ลึกลับของถ้าหลวง รวมถึงเรื่องราวประทับใจในความมีจิตอาสาของผู้คนทั่วโลก จากเหตุการณ์ช่วยเหลือนักฟุตบอลที่ติดในถ้า

บทเพลงที่ 5 “วัดร่องขุน” บรรยายถึงความวิจิตรตระการตาของเมืองสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ และเหล่าเทพยเทวดา ที่ก่อสร้างโดยอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ ที่ได้นำหลักปรัชญาในพระพุทธศาสนา มาหลอมรวมกับงานพุทธศิลป์เข้าไว้ด้วยกัน

บทเพลงที่ 6 “กว้างไซ้ฆมหาภัย” บรรยายถึงความเป็นนักสู้แห่งขุนเขา ที่ส่งผลต่อจิตวิญญาณความมุ่งมั่น รวมถึงพลังอันแรงกล้าของผู้คนที่ต่อเกมส์การแข่งขันฟุตบอล และสายสัมพันธ์เชื่อมโยงสู่ “สโมสรฟุตบอลเชียงรายยูไนเต็ด” จากความศรัทธาของแฟนบอลจึงส่งผลให้กลายเป็นทีมฟุตบอลชั้นนำของประเทศไทยได้อย่างภาคภูมิใจ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

- 1.4.1 นวัตกรรมการสร้างสรรค์ด้านดนตรีพื้นบ้านพื้นบ้านล้านนาสู่ดนตรีแจ๊ส
- 1.4.2 ได้เผยแพร่บทเพลงที่เรียบเรียงใหม่สู่สาธารณะ
- 1.4.3 ขยายขอบเขตการศึกษาด้านดนตรีพื้นบ้านเชื่อมโยงสู่ดนตรีแจ๊ส
- 1.4.4 เป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นให้อยู่คู่กับสังคม

1.5 วิธีการดำเนินวิจัย

1.5.1 ศึกษาที่มาและความสำคัญ เพื่อหาความเชื่อมโยงของดนตรีต่อต้านความเชื่อวิถีชีวิต สังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเหตุการณ์สำคัญ

1.5.2 ทบทวนวรรณกรรม บทประพันธ์ดนตรีอื่นๆ ส่งผลต่อการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด แรงบันดาลใจ รวมถึงจินตนาการที่สามารถเชื่อมโยงกันกับดนตรี

1.5.3 ศึกษาแนวคิดดนตรีพื้นบ้านล้านนา เช่น แนวทำนอง ลีลา จังหวะดนตรี เพื่อประยุกต์ใช้ร่วมกับวงดนตรีแจ๊สร่วมสมัย

1.5.4 สํารวจข้อมูลสําคัญในทุกมิติ เพื่อเชื่อมโยงกับตำนานความเชื่อ ประวัติศาสตร์ ภาษา และศิลปกรรม ที่ส่งผลต่อการสร้างจินตนาการ ตลอดจนแรงบันดาลใจการประพันธ์เพลง

1.5.5 วางกรอบโครงสร้าง และประพันธ์ทำนองหลักของบทเพลงในแต่ละกระบวนให้เชื่อมโยงสอดคล้องกับการบรรยายพรรณนา

1.5.6 นำเสนอการดำเนินงาน และรายงานความก้าวหน้าต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

1.5.7 วางกรอบกำหนดเครื่องดนตรีที่ใช้ในแต่ละกระบวน รวมถึงการเรียบเรียงเสียงประสานที่สมบูรณ์

1.5.8 กำหนดการเตรียมซ้อม จัดเตรียมโน้ตเพลง และการตรวจสอบแก้ไขโน้ตให้มีความสมบูรณ์

1.5.9 จัดแสดงการประพันธ์ต่อสาธารณชน

1.5.10 นำเสนอรูปเล่มดุขุฎีนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ต่อคณะกรรมการ

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.6.1 ดุขุฎีนิพนธ์นี้จะใช้สัญลักษณ์ชื่อคอร์ดเป็นภาษาอังกฤษ เช่น คอร์ด Abmaj7 เป็นต้น

1.6.2 ในการบรรเลงต้นสดหรืออิมโพรไวส์ ผู้ประพันธ์จะแสดงโน้ตที่ได้ประพันธ์ไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการแสดงและอธิบายเพลง

บทที่ 2

การประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เชียงราย” สำหรับวงแจ๊สสองซอมนเบิลร่วมสมัย เป็นการประพันธ์บรรยายพรรณนาเปรียบเปรยถึงตำนานความเชื่อ เหตุการณ์ สถานที่ และความประทับใจต่างๆ เหล่านี้ที่เกิดขึ้นในจังหวัดเชียงรายทั้งอดีตและปัจจุบัน โดยรูปแบบการประพันธ์จะเป็นการผสมผสานของลีลาดนตรีพื้นบ้านล้านนาและดนตรีแจ๊ส ทั้งนี้จะแบ่งประเด็นในการศึกษาออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ ด้านแนวคิดการประพันธ์ลีลาสำเนียงเสียงพื้นบ้านล้านนา และแนวคิดการประพันธ์ลีลาเสียงดนตรีแจ๊ส รวมถึงอิทธิพลของดนตรีอื่นๆ ที่ส่งผลต่อวิธีการประพันธ์ ตลอดจนแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์นี้

แนวคิดในการประพันธ์สำเนียงเสียงดนตรีพื้นบ้านนั้น ผู้ประพันธ์ศึกษาแนวคิดการแปรทำนอง และการสอดประสานทำนอง รวมถึงการปรับแต่งทำนองต่างๆ ทั้งนี้นอกจากทำให้ทราบถึงกรรมวิธีในการสร้างสรรค์แนวทำนองดังกล่าวแล้ว ยังเป็นการทำให้รับรู้ถึงขั้นตอนปรุงแต่งวัตถุดิบเบื้องต้นสู่บทเพลงที่น่าสนใจด้วย ด้านแนวคิดการประพันธ์ทำนองดนตรีแจ๊ส จะมุ่งศึกษาถึงความสำคัญของการใช้โน้ตคู่ 3 เสียงเต็มหรือทริโทน (Tritone) ในการบรรเลงทำนอง รวมถึงรูปแบบของการใช้คอร์ดทศคู่ 4 เรียงซ้อน และการใช้คอร์ดที่ไม่มีโน้ตพื้นต้น (Rootless Voicings) ที่ปรากฏในรูปแบบของการบรรเลงดนตรีแจ๊สร่วมสมัย ตลอดจนประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประพันธ์ที่สอดคล้องกับการประพันธ์นี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.1 ที่มาและความสำคัญของจังหวัดเชียงราย

จังหวัดเชียงรายเป็นเมืองชายแดนเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย และเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศมาโดยตลอด เนื่องจากมีประวัติศาสตร์มายาวนาน มีความสวยงามของพื้นที่ทางธรรมชาติ ผสมผสานวัฒนธรรมประเพณีล้านนาที่เป็นเอกลักษณ์ มีความหลากหลายของชาติพันธุ์ในพื้นที่ รวมถึงยังเป็นเมืองที่มีความโดดเด่นในด้านงานศิลปะเป็นอย่างมาก “เมืองศิลปะ” คือ ภาพลักษณ์ของจังหวัดเชียงรายที่สร้างขึ้นอย่างเข้มแข็ง และเห็นเป็นรูปธรรมขึ้นเรื่อยๆ ในระยะหลังมานี้ นอกจากศิลปินรุ่นครูอย่างอาจารย์ถวัลย์ ดัชนี และอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ซึ่งเป็นศิลปินชื่อดังระดับชาติที่เป็นคนเชียงรายโดยกำเนิด ในจังหวัดเชียงรายยังอุดมไปด้วยศิลปินผู้สร้างงานศิลปะอยู่ทั่วจังหวัดประมาณ 710 ท่าน เรียกว่าเป็นจังหวัดที่มีประชากรศิลปินหนาแน่นที่สุดในประเทศ (มานิตย์ กันทะสีก, 2562: 5)

ทั้งนี้ในการประพันธ์เพลง เทพยดินแดน “เชียงราย” สำหรับวงแจ๊สสองซอมนเบิ้ลร่วมสมัย นอกจากจะเป็นการสานต่อจินตนาการ ในอุดมคติ และสุนทรียะทางดนตรีเข้าไว้ด้วยกันแล้ว บทประพันธ์ดังกล่าว ยังเกี่ยวเนื่องกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญของจังหวัดเชียงราย ทั้ง 6 แห่ง โดยรายละเอียดของสถานที่ดังกล่าว ที่เป็นแรงบันดาลใจการสร้างสรรค์ผลงานแบ่งเป็น บทเพลงย่อย 6 บทเพลง ดังนี้

บทเพลงที่ 1 “โยนกนาคนคร”

โยนกนาคนคร หรือ เวียงหนองหล่ม คือเมืองที่สาบสูญไปจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ จนนำไปสู่การล่มสลายของผู้คนเมื่อประมาณ 1500 ปีที่ผ่านมา โยนกนาคนครตั้งอยู่บนที่ราบเชียงแสนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำโขง ตามตำนานว่าอยู่ตรงข้ามกับเมืองสุวรรณโคมคำสร้างโดย สิงหนวัติ कुमार กษัตริย์เชื้อสายพระยาสมันตราช จากเมืองนครหลวงไทยเทศ พระองค์สร้างเมืองโยนกนาคนคร เมื่ออายุ 18 ปี ก่อนที่พระพุทธเจ้าโคตมะ (พระพุทธรูปองค์ปัจจุบัน) จะประสูติ 50 ปี หรือ 130 ปี ก่อนเกิดพุทธศักราช การล่มสลายของเมืองโยนกนาคนคร เกิดขึ้นใน พ.ศ.1003 เป็นการล่มสลายของเมืองก่อนที่วงศ์กษัตริย์สมันตราชเมืองโยนกนาคนคร จะสิ้นสูญไปจากแผ่นดินที่ราบเชียงแสนใน พ.ศ. 1740 (ศิริศักดิ์ อภิศักดิ์มนตรี และ ธณิกานต์ วรธรรมานนท์, 2560: 126-127)

โยนกนาคนคร ได้กลายเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองหล่ม เป็นพื้นที่สาธารณะที่มีลักษณะเป็นแอ่งรับน้ำ หรือ พื้นที่ชุ่มน้ำขนาดใหญ่ที่สุดของอำเภอแม่จัน และจังหวัดเชียงราย มีอาณาบริเวณติดต่ออยู่ 4 ตำบล 2 อำเภอ คือ ตำบลจันจว้า, ตำบลจันจว้าใต้, ตำบลท่าข้าวเปลือก อำเภอแม่จัน และตำบลโยนก อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย มีพื้นที่ปัจจุบันคงเหลือประมาณ 15,000 ไร่ เนื่องจากพื้นที่บางส่วนได้มีการบุกรุก ครอบครอง ทำประโยชน์และออกเอกสารสิทธิ์ที่ดินไปแล้ว บางส่วนถูกทำลายจากประชาชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์จนทำให้สภาพแวดล้อมต่างๆ ถูกทำลายลงไป ทั้งแหล่งโบราณคดีที่เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และธรณีวิทยาที่ทรงคุณค่าได้สูญหายลงไปด้วย ปัจจุบันพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองหล่มยังคงมีสภาพเป็นหนองน้ำธรรมชาติที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติ หรือระบบนิเวศที่มีความสมบูรณ์ ประกอบด้วยหนองน้ำ พุงหญ้า ป่าไม้ สัตว์น้ำ และนกหลากหลายชนิด ซึ่งประชาชนในพื้นที่เรียกบริเวณนี้ว่า “เมืองหนอง” หรือ “เวียงหนอง” หรือบ้างก็เรียกว่า “เวียงหนองหล่ม” (ธงชัย ภูวนาถวิจิตร และสุชาครีย์ ศรีรัตน์, 2557: 135-136)

บทเพลงที่ 2 “ล้ำค่าดอยตุง”

พระบรมสารีริกธาตุเป็นสิ่งแทนองค์พระพุทธเจ้า เจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เรียกว่า พระบรมธาตุเจดีย์ เป็นศาสนสถานสำคัญของเมืองเมื่อกษัตริย์ล้านนาขึ้นครองราชย์ พระองค์จะต้องเดินทางไปนมัสการพระบรมธาตุเจดีย์เสียก่อน เพื่อความเป็นสิริมงคลของบ้านเมือง เช่น ที่ปรากฏในตำนานเมืองหิรัญนครเงินยางว่า การขึ้นไปนมัสการพระธาตุดอยตุงของลวจังกราชเมื่อแรกขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองเมืองหิรัญนครเงินยาง เป็นเหตุให้บ้านเมืองสงบสุขร่มเย็น ดังว่า “ท่านก็ขึ้นนมัสการพระเจดีย์ภูเขาดง (ดอยตุง) ทุกปีมิได้ขาด ท่านให้พวกทำมีละ คือ ผู้รักษาพระเจดีย์ 500 คน อยู่รักษาพระเจดีย์ตามประเพณีมาแต่ก่อนบ้านเมืองก็ย่อมมีความเจริญสุขทุกเมื่อ” ตำนานบ้านเมืองบนที่ราบเชียงแสนระบุอย่างชัดเจนว่า พระธาตุดอยตุง คือ พระบรมธาตุเจดีย์คู่บ้านคูเมืองบนที่ราบเชียงแสน ประวัติพระธาตุดอยตุงสัมพันธ์กับประวัติการสร้างเมือง และประวัติการขึ้นครองราชย์ของกษัตริย์เมืองโยนกนาคนคร (พันธุสิงหนวัติ) และเมืองหิรัญนครเงินยาง โดยเฉพาะเมืองหิรัญนครเงินยางนั้น ดอยตุงมีฐานะเป็นที่อยู่ดั้งเดิมของต้นราชวงศ์ลวจังกราชปฐมกษัตริย์ของเมืองด้วย พระธาตุดอยตุงตั้งอยู่บนภูเขาทางทิศใต้ของภูเขาสมลูกที่เรียงติดกัน ซึ่งรู้จักกันในปัจจุบันว่าดอยนางนอน อยู่ในเขตการปกครองตำบลห้วยไคร้ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย (ศิริศักดิ์ อภิศักดิ์มนตรี และธณิกานต์ วรรณธรรมานนท์, 2560: 134-135)

ดอยตุงเปลี่ยนผ่านตามกาลเวลาจากศาสนสถานสำคัญ สู่ช่วงของการกลายเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม และแหล่งผลิตยาเสพติดแหล่งใหญ่ของประเทศ ต่อมาด้วยพระบารมีของสมเด็จพระเจ้า “พระศรีนครินทราบรมราชชนนี” ที่พระองค์ทรงพัฒนาฟื้นฟูสภาพแวดล้อมของดอยตุงจนกลายมาเป็นศูนย์พัฒนาการเกษตรพื้นที่สูง รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเชียงราย หม่อมหลวงดิศปนัดดา ดิศกุล ประธานเจ้าหน้าที่บริหารมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์ กล่าวว่า สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงมีพระราชปณิธาน ที่จะสร้างโอกาสและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างรอบด้านให้ชุมชนดอยตุง ซึ่งในอดีตขาดต้นทุนชีวิตจึงต้องพึ่งพายาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมายในการดำรงชีวิต ทรงเล็งเห็นว่ารากเหง้าของปัญหาเหล่านี้ คือ “ความยากจน และขาดโอกาส” จึงแก้ไขปัญหาค้นหาแนวทางอย่างรอบด้าน ทั้ง “ความเจ็บป่วย ความยากจนและความไม่รู้” โดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจที่สมดุลกับความมั่นคงทางสังคม และความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ โดยใช้ธุรกิจเพื่อสังคมภายใต้แบรนด์ “ดอยตุง” (DoiTung) เป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน และกรอบแนวคิดการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนเป็นแกนหลักในการดำเนินงานซึ่งมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ เรียนรู้และประยุกต์จากหลักการทรงงาน และแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร โดยแบ่งการพัฒนาเป็น 3 ระยะ ได้แก่ อยู่รอด พอเพียง และยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องอย่างยิ่งกับ “เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน” (SDG Goals) ของสหประชาชาติ

ปัจจุบันโครงการพัฒนาตอตุองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งเกิดจากสองพระหัตถ์ของสมเด็จพระเจ้าจิงไมใช่เพียงต้นแบบด้านการแก้ไขปัญหาคาการปลูกพืชเสพติดเท่านั้น แต่ยังเป็นต้นแบบของการพัฒนาที่ยั่งยืนให้หลายประเทศ ทั้ง เมียนมา อัฟกานิสถาน และอินโดนีเซีย และยังมีคณะศึกษาคูงานเดินทางมาที่ตอตุองมากมายทั้งในและต่างประเทศ เพื่อมาเรียนรู้และนำกลับไปประยุกต์กับบริบทของเขา และที่สำคัญมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ ยังใช้ศักยภาพที่มีส่งเสริมและตอตุองธุรกิจเพื่อสังคมอื่นๆ ในประเทศไทย ซึ่งเป็นการสืบสานพระราชปณิธานของสมเด็จพระเจ้าอีกทางหนึ่ง (สยามรัฐ, คัดถึงสมเด็จพระเจ้าครั้งที่ 22 [ออนไลน์], 24 ตุลาคม 2562.)

บทเพลงที่ 3 “พระแก้วมรกต”

พระแก้วมรกต หรือพระพุทธรูปหามณีรัตนปฏิมากรนั้น ตามหลักฐานทางวรรณคดีสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในนครปาฏลีบุตร แต่จากหลักฐานทางโบราณคดีสันนิษฐานว่าสร้างในสมัยเชียงแสน (พ.ศ. 1600-1800) พระแก้วมรกตถูกค้นพบครั้งแรกที่วัดพระแก้วจังหวัด เชียงราย ในปี พ.ศ. 1977-1979 หลังจากนั้นพระแก้วมรกตได้ถูกอัญเชิญไปยังเมืองต่างๆ เช่น ลำปาง ในปี พ.ศ.1977-2711 เชียงใหม่ ในปี พ.ศ.2011-2096 หลวงพระบาง ในปี พ.ศ.2096 เวียงจันทน์ ในปี พ.ศ.2096-2322 กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ.2322-2327 และกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี พ.ศ.2327 ถึง ปัจจุบัน ซึ่งประดิษฐานอยู่ในวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

พระแก้วมรกตสร้างขึ้นด้วยหยกเขียว มีสัณฐานสันทัด พระพักตร์อิมเอบ ต้องด้วยลักษณะการสร้างที่งดงาม ลักษณะของพระแก้วมรกตนั้นสันนิษฐานว่า รับคติกการสร้างมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล และกลายเป็นศิลปะต้นแบบในการสร้างพระพุทธรูปยุคสมัยต่างๆ พระแก้วมรกตจึงมีลักษณะใกล้เคียงยุคสมัยเชียงแสนมากที่สุด ซึ่งก็ตรงกับพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสันนิษฐานว่าเป็นฝีมือช่างเชียงแสน ในส่วนศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี นายช่างผู้เชี่ยวชาญศิลปะซึ่งเป็นชาวอิตาเลียน สรุปความเห็นเกี่ยวกับพุทธลักษณะของพระแก้วมรกตว่าเป็นฝีมือช่างท้องถิ่นในอาณาจักรล้านนาไทยหรือช่างทางเมืองเหนือของไทย จัดเป็นยุคสมัยเชียงแสนรุ่นหลังไม่ใช่ฝีมือช่างชาวต่างประเทศ (พระสุชาติ วชิรปญโญ (นาอุดม), “ศึกษาวิเคราะห์ พระแก้วมรกตพระคู่บ้านคู่เมืองของไทย,” วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2551)

พระแก้วมรกต เป็นพระพุทธรูปปางสมาธิศิลปะแบบล้านนารุ่นหลัง มีหน้าตักกว้าง 48.30 เซนติเมตร สูงจากฐานถึงพระรัศมี 66 เซนติเมตร ประทับนั่งในท่าขัดสมาธิราบเหนือฐานหน้ากระดานเกลี้ยง ฉลองพระองค์ด้วยเครื่องทรงประจำฤดู ซึ่งมี 3 ฤดู ได้แก่ คิมหันตฤดู (ฤดูร้อน) และวสันตฤดู (ฤดูฝน) ซึ่งพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงสร้างถวาย ส่วนเครื่องทรงสำหรับเหมันตฤดู (ฤดูหนาว) พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสร้างถวาย โดยจะมีพระราช

พิธีเปลี่ยนเครื่องทรงทุกฤดูจนกระทั่งถึงปัจจุบัน การเปลี่ยนเครื่องทรงประจำฤดูกาลนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวถือเป็นพระราชภารกิจสำคัญ ที่จะเสด็จพระราชดำเนินทรงปฏิบัติด้วยพระองค์เอง หรือทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระราชวงศ์เสด็จแทนพระองค์เมื่อมีเวลาเสด็จพระราชดำเนินได้ กำหนดการเสด็จพระราชดำเนินมาประกอบพระราชพิธีเปลี่ยนเครื่องทรง ถือบปฏิบัติ ดังนี้ เปลี่ยนเครื่องทรงสำหรับฤดูร้อน ในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 4 เปลี่ยนเครื่องทรงสำหรับฤดูฝน ในวันแรม 1 ค่ำเดือน 8 หรือวันเข้าพรรษา เปลี่ยนเครื่องทรงสำหรับฤดูหนาว ในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 12 (ธีระวัฒน์ ชะอุ่ม, 2554: 122)

บทเพลงที่ 4 “ถ้าหลวงนางนอน”

ถ้า ถือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญประเภทหนึ่ง เป็นสถานที่ที่เราจะพบความสวยงามที่สร้างสรรค์ด้วยธรรมชาติ ไม่ว่าจะหินงอก หินย้อย ความสวยงามเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ดึงดูดความสนใจของผู้ที่ชื่นชอบและพร้อมที่จะผจญภัยเพื่อจะได้ชื่นชมเสน่ห์หาของความสวยงามแห่งธรรมชาตินั้น แต่ภายใต้ความสวยงามแห่งธรรมชาติที่เฝ้าชวนใจให้ผู้คนหลงใหลเหล่านั้นกลับมีความพิศวง ความเร้นลับ อาถรรพ์ต่างๆ ที่ปรากฏออกมาตามความเชื่อ ตำนาน และคำเล่าลือกันของคนในพื้นที่อย่างกรณี ถ้าหลวงนางนอน อ.แม่สาย จ.เชียงราย ที่ได้เกิดเหตุการณ์สะเทือนใจขึ้นอีกครั้งเมื่อมีเด็กและโค้ชจำนวน 13 คนได้หายเข้าไปในถ้ำแห่งนั้นตั้งแต่วันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2561 ที่ผ่านมาสร้างความฉงนงงวายให้กับผู้คนในสังคมจนทำให้เกิดกระแสความเชื่อที่เล่าลือกันไปต่างๆ (ณัฐพงศ์ ดวงแก้ว 2561)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อยู่เมือง ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยภูมิสารสนเทศเพื่อประเทศไทย ภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า “กรณีถ้าหลวงนางนอนนี้ กลายเป็นกรณีศึกษาระดับโลก เพราะไม่เคยเกิดขึ้นและมีความยากลำบาก จนนักดำน้ำบอกว่าเหมือนการดำน้ำผ่านยอดเขาเอเวอร์เรสต์ การที่นายณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร ผู้บัญชาการศูนย์อำนวยการร่วมค้นหาผู้สูญหายในวนอุทยานแห่งชาติถ้าหลวงนางนอน ต้องบัญชาการและควบคุมคนกว่าหมื่นคนที่ลงไปในพื้นที่นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย บางครั้งอาจเกิดความสับสนด้านข่าวสาร แต่ขอชื่นชมว่ามีการเปลี่ยนแปลงของการให้ข้อมูลข่าวสารจากช่วงภัยพิบัติในอดีต คือมีการให้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์มากขึ้น มีการลงพื้นที่สำรวจมากขึ้น” อาจารย์สมบัติ ระบุจากการทำงานร่วมกับเครือข่ายนักวิชาการจากทุกมหาวิทยาลัย 140 กว่าชีวิต ในการช่วยกันทำแผนที่ถ้ำหลวง ว่า เราใช้แผนที่ของมาร์ติน เอลลิส นักสำรวจเป็นหลักในการวางแผน เพราะไม่มีใครรู้ว่าถ้ำหน้าตาอย่างไรมีแต่ประสบการณ์การเล่าและคลิปวิดีโอ รวมทั้งศึกษารณีคนติดถ้ำในต่างประเทศ เป็นลักษณะการทำงานแบบค้นคว้าและวิจัย เพื่อส่งเป็นข้อมูลให้ศูนย์อำนวยการฯ ใช้ในการตัดสินใจ ซึ่งข้อมูลที่ดีขึ้นเรื่อยๆ จะช่วยให้สามารถวางแผนในทางเลือกอื่นๆ ได้

อาจารย์สมบัติ ยังได้ถอดบทเรียนในเชิงธรณีวิทยาว่า ถ้าแต่ละแห่งมีปัจจัยที่ไม่เหมือนกัน ข้อมูลทุกอย่างจึงต้องมีความชัดเจน ต้องมีการวิเคราะห์ว่าฤดูไหนเที่ยวได้ ฤดูไหนอันตราย ถ้าน้ำมา จะเตือนคนอย่างไร ฯลฯ เป็นการให้ความรู้คนก่อนเข้าถ้ำ ต้องมีการเตรียมพร้อมรับทั้งช่วงก่อนและ หลังภาวะวิกฤต เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ จะให้เป็นหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ทำอยู่แห่งเดียวไม่ได้ เพราะเป็นแค่ส่วนหนึ่งของระบบทั้งหมด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานและมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ต้องเข้าไปช่วยทำระบบด้วยกัน โดยระดมความคิดเห็น นำความรู้มาแบ่งปันกันเป็นทีมเวิร์ก (สมบัติ อยู่เมือง 2561)

บทเพลงที่ 5 “วัดร่องขุน”

วัดร่องขุน ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านร่องขุน ตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย อยู่ทางด้านทิศใต้ของตัวเมืองเชียงราย ห่างจากตัวเมือง 13 กิโลเมตร ตามเส้นทางสู่น้ำตกขุนกรณ์ และ ไร่บุญรอด วัดร่องขุนเป็นวัดประจำหมู่บ้านร่องขุนแต่ไม่ปรากฏปีที่สร้าง ต่อมาปี พ.ศ.2540 อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ซึ่งเป็นผู้เกิดและอาศัยอยู่ในหมู่บ้านร่องขุนมาตั้งแต่เด็กๆ มาเห็นสภาพวัดและหมู่บ้าน จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างวัดขึ้นมาใหม่ อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ได้กล่าวไว้ในเว็บไซต์ของวัดร่องขุนถึงแรงบันดาลใจการสร้างวัด เกิดจากเหตุ 3 ประการ คือ

1) สถาบันชาติ เราเกิดมาบนแผ่นดินไทยในหมู่บ้านเล็กๆ ชื่อว่าบ้านร่องขุน จังหวัดเชียงราย เกิดมาไม่มีไฟฟ้า ใช้บริการหม้อต้มน้ำร้อน ยายตุ๋น ดึงออกมาจากห้องแม่ “เลือดรดผมตกบนแผ่นดินนี้ ผมรักบ้านเมืองประเทศชาติของผม” ตอนเป็นเด็กอาจารย์ปรารถนาจะเป็นทหารรับใช้ชาติบ้านเมือง แต่เรียนไม่เก่งแต่วาดรูปเก่งมาก จึงหวังว่าสักวันหนึ่งข้างหน้าจะสร้างงานศิลปะให้ยิ่งใหญ่ฝากไว้เป็นสมบัติของแผ่นดินเกิด

2) สถาบันศาสนา มันเป็นเหมือนหว่านอันแหลมคมพาดมาที่ใจเมื่อจิตพยศ ธรรมะเหมือนน้ำเย็นดับความเร่าร้อนลึกๆในจิตและเป็นน้ำอุ่นๆ ให้ได้อุ่นจิต เมื่ออาจารย์มีอาการหวาดผวาลังเลในสังขาร การพบสังขารของพระพุทธเจ้าอย่างเข้าใจเข้าถึงอย่างลึกซึ้ง จึงเป็นสร้างพุทธศิลป์เป็นพุทธบูชา

3) สถาบันพระมหากษัตริย์ เมื่อครั้งที่อาจารย์เรียนอยู่ที่คณะจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร เคยได้ยินครูบาอาจารย์พูดถึงพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร(รัชกาลที่ 9) เคยรับสั่งว่า “งานศิลปะประจำรัชกาลของเราไม่เห็นมี ทุกรัชกาลเขามีงานศิลปะที่แสดงเอกลักษณ์กันทุกรัชกาล วัดวาอารามสร้างกันใหม่ๆ ก็ยังยึดศิลปะเก่าๆ อยู่ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงบันดาลใจสร้างพุทธศิลป์เป็นศิลปะประจำรัชกาลที่ 9 (พระมหามงกุฎศักดิ์ เสสปัญโญ, 2562: 146-147)

บทเพลงที่ 6 “กว้างโชนมหาภัย”

สิ่งที่เราเรียนรู้ได้จากเทพนิยาย กว้างโชนมหาภัย หรือสโมสรฟุตบอลเชียงใหม่ในอดีตรับมีหลายหลากเหตุผลที่แฟนฟุตบอลไทยจำนวนมาก จะรักการคว้าแชมป์ไทยลีกของทีมกว้างโชนมหาภัย แน่ใจว่ามันเป็นชัยชนะที่ได้มาในเงื่อนงำที่ยาก และยากจนแทบไม่มีใครคิดว่าจะเป็นไปได้ จากสถานการณ์ที่หลายอย่างดูจะไม่เป็นใจ ทั้งหมดนี้เป็นบทเรียนคร่าวๆ ที่เราได้เรียนรู้จากการคว้าแชมป์ไทยลีกของทีมกว้างโชนมหาภัย ซึ่งเชื่อว่าหากเราลองดูรายละเอียดอย่างลึกซึ้งจริงๆ ก็น่าจะมีบทเรียนอีกมากมายที่เราสามารถศึกษาจากยอดทีมแดนเหนือของไทยได้ที่แน่ๆ การคว้าแชมป์ของพวกเขายังมีคุณูปการที่สำคัญมากต่อวงการฟุตบอลไทย

23 ปีที่ผ่านมาของการแข่งขันฟุตบอลโตโยต้าไทยลีก มีทีมที่เป็นแชมป์ 12 ทีม ทีมที่ได้แชมป์มากที่สุดคือ บุรีรัมย์ยูไนเต็ด ที่ได้แชมป์ 6 สมัย ย้อนหลังกลับไปนับตั้งแต่ปี พ.ศ.2552 มีเพียงเมืองทองยูไนเต็ด และบุรีรัมย์ยูไนเต็ด ที่ได้แชมป์ไทยลีกมาครองได้ (บุรีรัมย์ 6 สมัย, เมืองทองยูไนเต็ด 4 สมัย) ก่อนที่จะเป็นกว้างโชนมหาภัย เชียงรายยูไนเต็ด ที่ได้คว้าแชมป์มาครองในฤดูกาลนี้สำเร็จ กว้างโชนมหาภัย เชียงราย ยูไนเต็ด เคยเป็นทีมที่ไม่มีสนามของตัวเอง ต้องใช้สนามของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, สนามองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย และเคยถึงขั้นต้องไปใช้สนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี (ทั้งที่สโมสรคือเชียงราย!) ส่วนสนามเหย้าปัจจุบัน สิ่งสลดเดียว เปิดใช้เมื่อปี พ.ศ. 2560 มีความจุ 11,354 คน แชมป์ใหญ่รายการแรกที่ได้คือเอฟเอคัพในปี พ.ศ.2560 ก่อนจะได้แชมป์ลีกคัพในปี พ.ศ.2561 และแชมป์ลีกในปี พ.ศ. 2562 ทำให้เป็นสโมสรที่ 2 ในไทยที่คว้าแชมป์รายการหลักได้ครบ 3 รายการต่อบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด ชื่อเล่นภาษาอังกฤษของเชียงราย ยูไนเต็ด คือ ‘The Beetles’ (เมธา พันธุ์วรราช 2562)

2.2 แนวคิดด้านดนตรี และเทคนิคการประพันธ์ที่เกี่ยวข้อง

สำหรับแนวคิดด้านดนตรี ผู้ประพันธ์จะมุ่งศึกษาถึงเทคนิคการประพันธ์ดนตรีไทย แนวคิดดนตรีศตวรรษที่ 20 และดนตรีแจ๊สร่วมสมัย เพื่อเป็นวัตถุดิบในการผสมผสานแนวคิดดนตรีที่ส่งผลต่อรูปแบบการประพันธ์เพลง เทพยดินแดน “เชียงราย” สำหรับวงแจ๊สอองซอนเบิลร่วมสมัยในครั้งนี้

2.2.1 แนวคิดการประพันธ์ดนตรีไทย

การผสมผสานแนวคิดของดนตรีตะวันตกให้เข้ากับเพลงไทย มีการประยุกต์ใช้โน้ตครึ่งเสียงในดนตรีไทย โดยณัชชา พันธุ์เจริญ ได้อธิบายในรวมบทความดนตรีสร้างสรรค์เชิงวิชาการเรื่องระบบเสียงประสานแบบครึ่งเสียงในบทเรียบเรียงเพลงไทย ว่า “โน้ตครึ่งเสียง และระบบเสียงประสานแบบครึ่งเสียงสามารถใช้ได้อย่างเหมาะสมเช่นกันในเพลงไทย หากเลือกตำแหน่งสอดแทรกที่ลงตัวกับ

ไวยากรณ์การประสานเสียงแบบครึ่งเสียง ก็จะได้สีสันเสียงที่น่าสนใจมากขึ้น แม้แต่เพลงเก่าแก่ที่มีอายุถึง 200 ปีอย่างเช่นเพลงสุรินทราหู ก็สามารถแทรกโน้ตครึ่งเสียง และคอร์ดครึ่งเสียงรวมทั้งระบบเสียงประสานแบบครึ่งเสียงได้ การใช้โน้ตครึ่งเสียงพบได้ในหลายมิติ อาทิ โน้ตครึ่งเสียงในบทบาทของโน้ตนอกคอร์ด โน้ตครึ่งเสียงในบทบาทของโน้ตในคอร์ดโครมาติก โน้ตครึ่งเสียงในบทบาทของโน้ตในกุญแจเสียงอื่น สำหรับการประยุกต์ใช้โน้ตครึ่งเสียงในผลงานเรียบเรียงเปียโนเพลงไทยชุดนี้ปรากฏครบทุกมิติ” (ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2559: 127)

ในด้านของเสียงประสานในดนตรีไทยนั้นในบทความเดียวกันได้อธิบายไว้ว่า “ในดนตรีไทยไม่มีเสียงประสานแบบตะวันตก แต่เป็นเสียงประสานในแบบของไทยจากการบรรเลงทำนองเดียวกันด้วยการแปรอย่างอิสระ เมื่อพิจารณาทำนองที่ครูโบราณประพันธ์ไว้ จะพบว่า ทำนองเพลงประกอบด้วยโน้ต 5-7 ตัวโดยไม่มีโน้ตครึ่งเสียง หากทำนองเพลงประกอบด้วยโน้ต 7 ตัว โน้ตกลุ่มนี้อาจอยู่ในบันไดเสียงเมเจอร์หรือบันไดเสียงไมเนอร์ หากประกอบด้วยโน้ต 5 ตัวก็จะอยู่ในบันไดเสียงพิเศษที่เรียกว่า บันไดเสียงห้าเสียง (Pentatonic Scale) ซึ่งมีโครงสร้างบันไดเสียงเฉพาะในบุคลิกแบบตะวันออก แต่ก็มีที่มาจากบันไดเสียงเมเจอร์โดยตัดโน้ตตัวที่ 4 และโน้ตตัวที่ 7 ทิ้งไป ทั้งนี้อาจมีสำเนียงของโหมดเพลงโบสถ์ (Church mode) สอดแทรกอยู่ในทำนองไทย ดังนั้นเมื่อนำทำนองเพลงไทยมาเรียบเรียงให้เกิดเสียงประสานแบบตะวันตก จะประยุกต์ใช้ระบบเสียงประสานแบบเรียงเสียงได้อย่างเป็นธรรมชาติตลอดทั้งเพลง สามารถเลือกใช้การดำเนินคอร์ดตามแบบแผนของตะวันตกได้อย่างไม่ขัดเขิน” (ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2559: 126)

ในงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ เรื่อง บทเพลงทางแปรในวรรณกรรมเปียโนของเบโทเฟนได้กล่าวถึงบทเพลงทางแปร ว่า “บทเพลงทางแปร (Variation) คือ บทเพลงที่มีการนำทำนองหลักมาแปรให้หลากหลาย โดยการใช้เทคนิคต่างๆ ในการประพันธ์ เช่น การใช้เสียงประสาน จังหวะ ทำนอง หรือกุญแจเสียง แต่ยังคงเค้าทำนองเดิมไว้ในทุกๆ ท่อนของการแปร ในวรรณกรรมเพลงเปียโน บทเพลงทางแปรได้เริ่มตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) จากนั้นพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน”

วิวัฒนาการ รวมถึงเทคนิคต่างๆ ของรูปแบบการแปรดังนี้

1. การแปรเหนือแนวเบส เป็นการแปรโดยที่มีแนวหนึ่งเล่นซ้ำไปมา ซึ่งเรียกว่า “ออสตินาโต (Ostinato)” โดยมากแล้วแนวที่ทำหน้าที่เล่นออสตินาโตจะอยู่ล่างสุดจึงเรียกว่า “แนวเบสออสตินาโต” ขณะเดียวกันนั้นแนวอื่นจะดำเนินแนวของตนเองต่อไปแบบไม่ซ้ำ วิธีการแปรรูป แบบนี้พบเจอในบทเพลงประเภทปัสซาคาเกลีย ซึ่งเป็นบทเพลงที่อยู่ในอัตราจังหวะสาม โดย บทเพลงปัสซาคาเกลียเริ่มถือกำเนิดตั้งแต่ช่วงต้นศตวรรษที่ 17 หรือยุคต้นบาโรก (Baroque)

2. การแปรคอร์ด คล้ายกับการแปรเหนือแนวเบสแต่ปรับเปลี่ยนจากแนวเบสให้เป็นเสียงประสานแนวตั้งหรือคอร์ด โดยวิธีการเล่นจะมีการดำเนินคอร์ดซ้ำไปมา ขณะที่แนวทำนองอื่นดำเนินต่อเนื่องไปไม่ซ้ำ และเป็นอิสระ พบเจอในบทเพลงชาคอน เป็นประเภทของบทเพลงเต้นรำในอัตราจังหวะสามที่ค่อนข้างซ้ำ ซึ่งได้รับความนิยมในยุคบาโรก

3. การแปรเหนือทำนองหลัก (Theme and Variations) ทำนองหลักส่วนใหญ่มักจะนำมาจากทำนองที่เป็นที่นิยมคุ้นหูในสมัยนั้น และทำนองหลักถูกปรับเปลี่ยนไปในแต่ละครั้งของการแปรเป็นการแปรแนวทำนองหลัก ซึ่งต่างจากการแปรเหนือแนวเบส และการแปรเหนือคอร์ด ซึ่งเทคนิคการแปรเหนือทำนองหลักนี้เริ่มพัฒนาตั้งแต่ยุคคลาสสิก และนิยมใช้มาจนกระทั่งศตวรรษที่ 21 (ภาวไล ตันจันทรพงศ์, 2559: 1-3)

2.2.2 แนวคิดการใช้ชั้นคู่เสียงทริทอน

ทริทอนเกิดขึ้นจากโทนเสียงสองเสียงที่เกี่ยวข้องกันในครึ่งอ็อกเทฟ โทณเสียงแต่ละเสียงจะประกอบขึ้นจากชุดเสียงที่เชื่อมโยงกันอยู่ในอ็อกเทฟ ซึ่งค่าปริมาณสูงสุดจะกำหนดลักษณะรูปทรงคล้ายกับระฆัง ด้วยเหตุนี้การใช้ชั้นของระดับเสียง (pitch class) มาเป็นเกณฑ์ในการบอกว่าโทนเสียงว่าเป็นแบบไหน จะสามารถทำได้อย่างชัดเจน ในขณะที่ถ้าใช้แค่เสียงสูงมาเป็นเกณฑ์ระบุจะทำได้ไม่ค่อยดี เมื่อผู้ฟังระบุว่าคู่ของโทนเสียง (tone pairs) ที่ได้ยินมีลักษณะรูปแบบที่ขึ้นสูงหรือลงต่ำ การชี้วัดนั้น โดยปกติจะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบกับตำแหน่งของโทนเสียงที่สอดคล้องกันกับวงเวียนของชั้นเสียง (pitch-class circle) กล่าวคือ เมื่ออยู่ในตำแหน่งหนึ่งของวงเวียนโทนเสียงที่ได้ยินจะสูงกว่า ในขณะที่เดียวกันถ้าอยู่อีกตำแหน่งหนึ่งซึ่งตรงกันข้ามเสียงที่ได้ยินจะต่ำกว่า อย่างไรก็ตามเมื่อเกิดข้อสงสัยที่ว่า ตกลงแล้วคู่เสียงนั้นมีลักษณะที่ขึ้นสูงหรือลงต่ำกันแน่ ผู้ฟังกลับเห็นพ้องไม่ตรงกัน ซึ่งนั่นนำมาสู่ความเห็นที่ไม่สอดคล้องกันอีกครั้ง พร้อมกับคำถามที่ว่า ตกลงแล้วโทนเสียงที่ได้ยินนั้นสูงกว่าหรือต่ำกว่ากันแน่

บทความเรื่อง The Tritone Paradox: An Influence of Language on Music Perception โดย Diana Deutsch (1938-) ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยา ณ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย

ซานดิเอโก ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในการรับรู้ของแต่ละคนที่มีต่อแบบแผนทางดนตรี (musical pattern) ว่าจะเป็นอย่างไรร่วมขึ้นอยู่กับภาษาซึ่งผู้ฟังคนนั้นใช้ในการพูด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการระบุให้เห็นถึงข้อแตกต่างของทริยโทนนี้อยู่ 2 กลุ่ม กลุ่มแรกอาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนียส่วนอีกกลุ่มอาศัยอยู่ในภาคใต้ของอังกฤษ ผลการทดสอบพบว่ากลุ่มแคลิฟอร์เนียมีแนวโน้มจะได้ยินเสียงในลักษณะที่สูงขึ้น ในขณะที่กลุ่มอังกฤษมีแนวโน้มจะได้ยินเสียงในลักษณะที่ต่ำลง ในขณะเดียวกันเมื่อไหร่ก็ตามที่กลุ่มแคลิฟอร์เนียมีแนวโน้มจะได้ยินเสียงในลักษณะที่ต่ำลง กลุ่มอังกฤษก็จะมีแนวโน้มได้ยินในลักษณะที่สูงขึ้นเช่นกัน ข้อบ่งชี้เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลการทดสอบที่ได้มาก่อนหน้านี้ตามที่ปรากฏในผลงานของ Deutsch, North and Ray (1990) ที่แสดงให้เห็นลักษณะสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อกัน (Correlation) ระหว่างการรับรู้ลักษณะความแตกต่างของทริยโทนกับระดับเสียงของผู้ฟังแล้ว ได้แสดงให้เห็นผลลัพธ์ในลักษณะเดียวกัน นั่นก็คืออัตลักษณ์ของระดับสำเนียงเสียงที่ได้รับการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม (culturally acquired representation of pitch classes) โดยส่งผลทั้งต่อการสร้างสรรค์ภาษา และต่อการรับรู้แบบแผนทางดนตรีดังกล่าว (Diana Deutsch, 1991: 1)

นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึงเสียงที่รบกวนจิตใจของทริยโทน หรือชั้นคู่ปีศาจ เพิ่มเติมอีกว่าทุกคนรู้จักกับเสียงแห่งวันฮัลโลวีนอยู่แล้ว เช่น เสียงพื้นกระดานลั่น เสียงลมหวน เสียงหัวใจเต้นที่ดังขึ้นเรื่อยๆ เป็นต้น ในอดีตนั้นเปรียบเทียบเปรยกันว่าเสียงปีศาจสถิตอยู่ในโทนเสียงดนตรีบางประเภทเป็นเวลาหลายศตวรรษที่โทนเสียงดังกล่าวถูกเรียกว่า The Devil's Interval หรือในภาษาละตินคือ Diabolus in Musica โดยปีศาจในท่วงทำนองดนตรีนี้ในทางทฤษฎีดนตรีเรียกว่า “ทริยโทน” เพราะสร้างขึ้นจากคู่เสียงสามเสียง “เหตุผลที่ทำให้เกิดเสียงรบกวนจิตใจผู้คนก็เพราะเป็นอะไรที่คลุมเครือไม่สามารถหาคำตอบได้” Gerald Moshell (1946 -) ศาสตราจารย์ด้านดนตรี ณ ทรินิตีคอลเลจ เมืองฮาร์ตฟอร์ด มลรัฐคอนเนกติกัต ประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า “คือเสียงต้องการไปที่ไหนสักที่ หรืออยากจะทำตรงไหนสักที่เหมือนกันนั่นแหละครับไม่ตรงนี้ก็ตรงโน้นไม่สามารถรู้ได้ว่าจะไปที่ไหนรวมทั้งจะหยุดอยู่ตรงนี้ก็ไม่ได้”

ในอดีตเคยมีกฎหมายห้ามไม่ให้เขียนเพลงที่มีชั้นคู่แบบนี้อยู่ เช่น ในช่วงยุคเรอเนสซองส์ดนตรีทุกรูปแบบจะมีเป้าหมายเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น นั่นคือ ดนตรีต้องเป็นสิ่งที่สวยงามและสำแดงพระมหิตธานุภาพของพระเจ้า ส่วนรูปแบบอย่างอื่นที่เหลือนอกเหนือจากนั้นจะต้องหลีกเลี่ยงไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวด้วย แต่เมื่อดนตรีไม่ได้ถูกผูกมัดไว้กับศาสนจักรอีกต่อไป ดนตรีก็มีอิสระสามารถแสดงความตึงเครียดใดๆ ออกมาได้ทุกรูปแบบรวมถึงชั้นคู่ปีศาจนี้ก็เช่นกัน เปรียบเสมือนเป็นตัวแทนในเชิงอุดมคติที่ทริยโทนได้ถ่ายทอดและนำเสนอความรู้สึกของสิ่งเหล่านั้น โดยส่งผลต่อมาสู่ดนตรีคลาสสิก แจ๊ส ร็อค และแม้กระทั่งละครเพลงบรอดเวย์ (Judith Kogan, 2017)

ตัวอย่างที่ 1 *Tristan und Isolde' Prelude (1865)*

Richard Wagner (1813-1883) ได้ใช้องค์ประกอบเสียงทริยโทนในบทเพลงนี้ เพื่อบรรยายถึงความรักและความโหยหาต้องห้าม ไปจนถึงความกลัว การต่อต้านชัดเจน ความรู้สึกอัดอั้นต่างๆ ที่มารบกวนจิตใจ

ตัวอย่างที่ 2 *Walkin (Miles Davis, 1926-1991)*

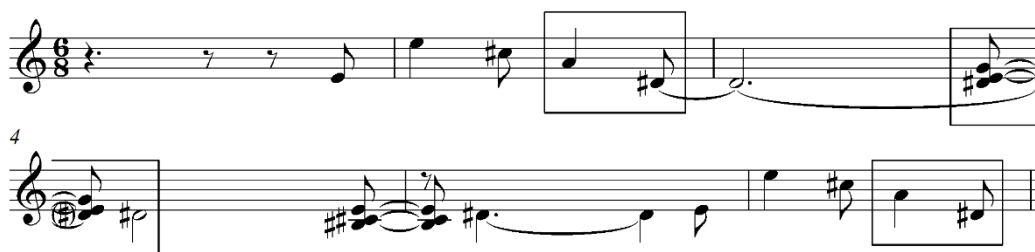
Hankus Netsky (1955-) อาจารย์จากสถาบันสอนอิมโพรไวส์ร่วมสมัยแห่งประเทศอังกฤษ (Contemporary Improvisation England Conservatory) ได้กล่าวถึงการใช้รูปแบบของทริยโทนว่า “ในกรณีของคนตรีแจ๊สการใช้ทริยโทนเป็นวิธีการทำลายผู้ฟัง ในลักษณะที่พวกเขาไม่ค่อยได้ทำกันบ่อยนักในดนตรีแจ๊สประเภทแจ๊ซฮาวสวิง”

ตัวอย่างที่ 3 *Even Flow* (1992)

ในส่วนของคนตรีร็อค ทรียโทนสามารถเป็นเสียงของการต่อต้านชัดเจนได้ด้วยลักษณะท่วงทำนองที่มึลลักษณะของการเผชิญหน้ากัน Hankus Netsky ได้กล่าวว่า “ทรียโทนทำให้ผู้คนต้องฟังความสนใจ เนื่องด้วยเสียงที่ออกจะรุนแรงนิดหน่อยด้วย”

ตัวอย่างที่ 4 *West Side Story* (1961)

ดนตรีประกอบละครเพลง เรื่อง *West Side Story* โดย Leonard Bernstein (1918-1990) ก็มีการใช้ทรียโทนในหลายช่วงของละครเพลงเรื่องนี้เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องราวด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 5 *Danse macabre*, *Symphonic Poem in G major*, Op. 40 (1872)

บทเพลง *Danse macabre* โดย Camille Saint-Saëns (1835-1921) มีการใช้ทริยโทน เพื่อสร้างบรรยากาศของความตึงเครียดในบทเพลงด้วย

2.2.3 แนวคิด และทฤษฎีการเรียบเรียงเสียงประสาน

Bill Evans (1929-1980) ได้คิดค้นรูปแบบการจัดวางแนวเสียงของโน้ตในคอร์ดที่ไม่ระบุโน้ตพื้นต้น (Rootless Voicings) การใช้คอร์ดดังกล่าวเป็นการสร้างสรรค์รูปแบบเสียงประสานแบบหนึ่งที่น่าสนใจจนกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ตัวอย่างที่ 6 คอร์ดที่ไม่ระบุโน้ตพื้นต้นประเภทคอร์ด *Major7*, *Minor7*, *Major6*, *Minor6* และ *Minor-Major7* ในรูปแบบของคอร์ดทบเจ็ด

คอร์ดที่ไม่ระบุโน้ตพื้นต้นจะมีองค์ประกอบของตัวโน้ต 4 ตัว (Four-Note Rootless Voicing) ซึ่งอยู่ในกลุ่มของคอร์ดทบเจ็ดประเภท *Major7* (*maj7*), *Minor7* (*m7*), *Major6* (*maj6*), *Minor6* (*m6*), ไมเนอร์เซเว่น (*m7*) และ *Minor-Major7* (*m-maj7*) โดยคอร์ด *Major7* และ *Minor7* จะประกอบด้วยโน้ตลำดับที่ 3, 5, 7, 9 คอร์ด *Major6* และ *Minor6* จะประกอบด้วยโน้ตลำดับที่ 3, 5, 6, 9 ส่วนคอร์ดประเภท *Dominant 7* จะเพิ่มโน้ตลำดับที่ 13 แทนที่โน้ตลำดับที่ 5

ตัวอย่างที่ 7 คอร์ดที่ไม่ระบุโน้ตพื้นฐานที่มีรูปแบบของคอร์ดทบคู่ 4 เรียงซ้อน (Quartal Voicing)

The image displays two staves of musical notation in bass clef, 4/4 time. The first staff contains four measures of chords: Dm7, G7, C, and Dm7, G7, C. Each chord is shown with a quartal voicing, where the notes are stacked in intervals of a fourth. The second staff also contains four measures of chords: Dm7, G7, C, and Dm7, G7, C, with similar quartal voicings. The notes are written on a five-line staff, and the time signature is 4/4.

คอร์ดในลักษณะทบคู่ 4 เรียงซ้อนจะมีเสียงค่อนข้างมีเอกลักษณ์แตกต่างจากคอร์ดทั่วไป โดยเสียงของคอร์ดจะค่อนข้างเปิด ซึ่งจะสร้างอิสระในการบรรเลงทำนองเป็นอย่างมาก หรือแม้แต่ นักประพันธ์เพลงก็สามารถใช้ประโยชน์จากเสียงของคอร์ดดังกล่าว ในการประพันธ์เพลงสมัยใหม่ได้ เป็นอย่างดี เช่น Claude Debussy (1862-1918) นักประพันธ์เพลงคลาสสิกในยุคอิมเพรสชันนิสต์ ได้นำคอร์ดทบคู่ 4 มาใช้เป็นกลุ่มแรกๆ โดยจะเห็นได้จากผลงานที่เขาประพันธ์ไว้มากมาย ในปัจจุบัน คอร์ดทบคู่ 4 เรียงซ้อนนี้ ได้ถูกนำมาใช้ในดนตรีหลายประเภท เช่น ดนตรีประกอบภาพยนตร์ ดนตรีร็อค และดนตรีแจ๊ส (รัตนะ วงศ์สรรเสริญ, 2555: 38-39)

บทที่ 3

แนวคิดเบื้องต้น และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

บทประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เชียงราย” สำหรับวงแจ๊สอองซอนเบ็ลร่วมสมัย เป็นผลงานในรูปแบบดนตรีบรรเลง ที่ผู้ประพันธ์มีความตั้งใจให้เป็นการผสมผสานแนวคิดดนตรีพื้นบ้านล้านนาและดนตรีแจ๊สร่วมสมัย โดยมีแรงบันดาลใจจากเรื่องราวตำนานความเชื่อ สถานที่ รวมถึงเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบันของจังหวัดเชียงราย ทั้งนี้ผู้ประพันธ์จะสร้างสรรค์บทเพลงที่มีความสอดคล้องกับเรื่องราวดังกล่าว ตลอดจนการใช้แนวคิดเบื้องต้นที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดตามจินตนาการต่างๆ สู่ผลงานการประพันธ์ทั้ง 6 บทเพลง ดังนี้

บทเพลงที่ 1 โยนกนาคนคร

บทเพลงที่ 2 ล้าค่าดอยตุง

บทเพลงที่ 3 พระแก้วมรกต

บทเพลงที่ 4 ถ้ำหลวงนางนอน

บทเพลงที่ 5 วัดร่องขุ่น

บทเพลงที่ 6 กว้างโชนงมหากัย

ในการสร้างสรรค์การบรรเลงของวงแจ๊สอองซอนเบ็ลร่วมสมัยนี้ มีรูปแบบการผสมผสานของวัฒนธรรมดนตรีล้านนาร่วมกับดนตรีแจ๊ส โดยเครื่องดนตรีล้านนาที่มีบทบาทสำคัญในการบรรเลง ได้แก่ ขลุ่ย และซิ่ง ร่วมกับเครื่องดนตรีสากลสำคัญประกอบด้วย เปียโน ทำหน้าที่หลักทั้งการเล่นเสียงประสาน การดำเนินทำนอง และการดันสด เครื่องกำกับจังหวะ ได้แก่ เบส และกลอง นอกจากนี้บางบทเพลงมีไวบราโฟน (Vibraphone) เข้ามาเพิ่มสีสันเพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องราวตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ด้วย

การอธิบายถึงแนวคิดเบื้องต้น และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์บทประพันธ์ จะมีความเกี่ยวเนื่องกับเรื่องราว จินตนาการ รวมถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้ประพันธ์ในขณะนั้น โดยการกำหนดเครื่องดนตรีที่บรรเลงในแต่ละช่วงจะพิจารณาถึงความเหมาะสม เพื่อให้การถ่ายทอดเรื่องราวมีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้สามารถอธิบายแนวคิดและแรงบันดาลใจในประเด็นสำคัญของ ทั้ง 6 บทเพลงได้ดังนี้

3.1 บทเพลงที่ 1 โยนกนาคนคร

บทประพันธ์เพลง “โยนกนาคนคร” ได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องราวของเมืองที่ล่มสลายไปเมื่อประมาณ 1500 ปีที่ผ่านมา โดยทำนองหลักจะเน้นลีลาเสียงสำเนียงล้านนา จินตนาการถึงความสวยงามของบ้านเมืองและผู้คนก่อนการเกิดแผ่นดินไหว บทเพลงมีความเร็วของจังหวะช้า จนถึงปานกลาง ตั้งอยู่บนอัตราจังหวะ 4/4 การปรับเปลี่ยนสัดส่วนจังหวะจะเกิดขึ้นในช่วงของการเดินสวด โดยมีทำนองที่เปรียบเสมือนเป็นการบรรยายถึงความลึกลับของปลาไหลเผือก เกาะแม่มา่ย ปรากฏการณ์เกิดแผ่นดินไหว และเหตุอาเพศต่างๆ จนนำไปสู่การล่มสลายของเมือง นอกจากนี้ยังมีรูปแบบการใช้เสียงประสานคอร์ดทศคู่ 4 เรียงซ้อน และแนวทำนองสำคัญจากรูปแบบของทริยโตน ในการสร้างสรรค์การบรรเลง

ตัวอย่างที่ 8 รูปแบบของคอร์ดทศคู่ 4 เรียงซ้อน

CHULALONGKORN UNIVERSITY

แนวคิดในการบรรเลงทำนองด้วยโน้ตทริยโตนนั้น จะทำให้เกิดเสียงที่รู้สึกขัดแย้งกัน แต่หากเป็นการบรรเลงร่วมกับเสียงประสานของคอร์ดคู่ 4 เรียงซ้อนที่ให้เสียงเปิดกว้างนั้น จะทำให้การบรรเลงมีความสอดคล้องกัน แม้ว่าแนวทำนองดังกล่าวจะไม่ได้อยู่ในกุญแจเสียงเดียวกันก็ตาม

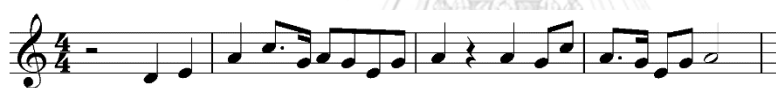
ตัวอย่างที่ 99 รูปแบบของโน้ตคู่ 3 เสียงเต็มทริยโตน

3.2 บทเพลงที่ 2 ล้ำค่าดอยตุง

แนวคิดบทประพันธ์นี้บรรยายพรรณนาถึงตำนานของพระธาตุดอยตุง และพระบารมีของสมเด็จพระเจ้า “พระศรีนครินทราบรมราชชนนี” ที่พระองค์ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อผู้คนบนดอยตุงตลอดจนพสกนิกรโดยทั่วไป

3.2.1 แนวคิดบทประพันธ์นี้ บรรยายพรรณนาถึงท่วงทำนองที่สื่อถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ และแสดงถึงพระบารมีของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หรือพระนามที่ชาวไทยนิยมเรียกว่า “สมเด็จพระเจ้า” ทั้งนี้เพื่อเป็นการระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณที่พระองค์ทรงฟื้นฟูเปลี่ยนแปลงดอยตุงจากพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมให้กลับมา มีความอุดมสมบูรณ์ จนกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของเชียงราย ในการคาถาหมายการบรรเลงบทประพันธ์นี้ ผู้ประพันธ์จะจินตนาการถึงบรรยากาศของการบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีดั้งเดิม ของกลุ่มชาติพันธุ์ เช่น แคนน้ำเต้า “หละเจ้” และพิณ “เตหน่ากู๋”

ตัวอย่างที่ 10 แนวทำนองเพลงพื้นบ้านชาติพันธุ์อาข่า “โอจื่อเย้อ”

ตัวอย่างที่ 11 แนวทำนองเพลงพื้นบ้านชาติพันธุ์ปกากะญอ “อ้อธา”

3.2.2 นอกจากนั้นยังมีแนวคิดการใช้เพดเดิลคอร์ดโดมิแนนท์ (Dominant Pedal Chords) เป็นการย้ำคอร์ด และจังหวะเดิมเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ท่อนแจ่มเสียงหลักในท่อนต่อไป โดยแนวทำนองจะบรรเลงโดยใช้บันไดเสียงหรือโมดที่สอดคล้องกับท่อนแจ่มเสียงหลัก ทั้งนี้เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนอารมณ์เพลงให้แตกต่างจากท่อนที่ผ่านมา รวมถึงเป็นการบรรเลงบรรยายเรื่องราวพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระเจ้า ที่พระองค์ทรงมีพระอุตสาหวิริยะในการทรงงานเพื่อประโยชน์สุขต่อปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า

ตัวอย่างที่ 12 แนวคิดการใช้เพเดิลบอร์ดโดมินันท์

3.3 บทเพลงที่ 3 พระแก้วมรกต

แรงบันดาลใจในการประพันธ์เพื่อบรรยายเรื่องราวของการเดินทาง และการช่วงชิงถือครอง พระพุทธรูปหามณีรัตนปฏิมากร หรือ “พระแก้วมรกต” ที่เปลี่ยนผ่านไปตามยุคสมัย โดยมีแนวคิดทำนองสำคัญในการสร้างสรรค์มาจากบทสวดนมัสการพระพุทธเจ้า "นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ" โดยมุ่งเน้นให้การดำเนินทำนองด้วยเสียงต่ำของเบส เสมือนการก้าว่างเดินจงกรมด้วยท่าที่สงบเยือกเย็น

ตารางที่ 1 แนวคิดการถอดบทสวดเป็นเสียงโน้ตดนตรี

นะ	โม	ตัส	สะ	ภา	คะ	วะ	โต	อะ	ระ	หะ	โต	สัม	มา	สัม	พุทธ	ธัส	สะ
A	G	A	A	G	G	E	G	G	G	E	G	E	G	A	A	G	A

ตัวอย่างที่ 13 แนวคิดการถอดบทสวดเป็นโน้ตดนตรี

3.4 บทเพลงที่ 4 ถ้าหลวงนางนอน

แนวคิดบทประพันธ์เพลงนี้ต้องการบรรยายถึงความพิศวง ความลึกลับซับซ้อนของถ้าหลวง รวมถึงความรู้สึกเมื่อต้องตกอยู่ภายใต้ความหวาดกลัวต่างๆ โดยวางแนวคิดทำนองหลักสำคัญด้วย คูโน้ตทรียโทน ได้แก่ D, A^b, E, B^b, D^b, C, F[#], F และ B จากนั้นจะทำการย้ายชุดเสียงดังกล่าวต่อไป

ในชั้นเสียงอื่นๆ ที่กำหนด ลักษณะการเคลื่อนที่ขึ้น-ลง ของโน้ตเสมือนการเดินทางไปในถ้ำที่มีหินงอก หินย้อยปรากฏตามจินตนาการของผู้ประพันธ์

ตัวอย่างที่ 14 แนวคิดการใช้ชั้นคู่ทริยโทนในการสร้างแนวทำนอง

ตัวอย่างที่ 16 แนวคิดทำนองหลักเดิม

แนวทำนองหลักเดิม

ตัวอย่างที่ 17 แนวคิดการแปลทำนอง

การขยายจังหวะแนวทำนอง

3.6 บทเพลงที่ 6 กว้างโซ้งมหากัย

บรรยายพรรณมาถึงเรื่องราวของกว้างโซ้งมหากัย ตำนานของแมลงนักร้องแห่งขุนเขาที่ถูกนำมาประลองกันในกีฬาพื้นบ้านภาคเหนือ จนกลายเป็นสัญลักษณ์ของสโมสรฟุตบอลเชียงรายยูไนเต็ด แนวคิดของการประพันธ์นี้เป็นการประชันกันระหว่างลีลาเสียงล้านนาและลีลาเสียงสวิงแจ๊ส เปรียบเสมือนการโต้ตอบกันในเกมส์การแข่งขันที่สนุกสนานเร้าใจ โดยมีการบรรเลงซ้องและกลองในรูปแบบเฉพาะของทางล้านนาเรียกว่า “เพลงแห่” ที่สื่อถึงการเฉลิมชัยชนะตลอดจนมิตรภาพอันดีของผู้แข่งขัน

ตัวอย่างที่ 18 แนวคิดการบรรเลงฆ้องและกลอง

104

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

บทที่ 4

อรรถาธิบาย และแนวคิดในการประพันธ์

คุณลักษณะการประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เชียงราย” สำหรับวงแจ๊สอองซอนเบิลร่วมสมัย ประกอบด้วยบทเพลงย่อย 6 บทเพลง แต่ละบทเพลงจะประกอบด้วยแนวคิดสำคัญที่น่าสนใจแตกต่างกันไป ในการอธิบายผู้ประพันธ์จะนำเสนอภาพรวมของบทเพลง รวมถึงแนวคิดที่สอดคล้องกับเรื่องราวสำคัญในแต่ละท่อนเพลง หรือจุดซุ่มที่ปรากฏในโน้ตเพลง ทั้งนี้ผู้ประพันธ์จะมุ่งเน้นในการอธิบายเฉพาะประเด็นหลักสำคัญในการประพันธ์ ตลอดจนใช้การบรรยายเพลง และแนวคิดดนตรีแจ๊สในการอธิบายในผลงานนี้

4.1 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 1 โยนกนาคนคร

บทประพันธ์เพลง โยนกนาคนคร มีรูปแบบสังคีตลักษณะ AABA มีอัตราส่วนความเร็วที่โน้ตตัวดำเท่ากับ 86 มีอัตราส่วนจังหวะ 4/4 และมีความยาวเพลงเท่ากับ 4.47 นาที ผู้ประพันธ์ใช้แนวคิดกำหนดชุดแนวทำนองสำคัญขึ้น แล้วใช้การซ้ำแนวทำนองและการแปลทำนองดังกล่าว ด้านเสียงประสาน มีรูปแบบการใช้คอร์ดที่ไม่มีโน้ตพื้นต้นและคอร์ดทบคู่ 4 เรียงซ้อน นอกจากนี้ยังมีการใช้รูปแบบของทริยโทนเพื่อการสร้างสรรคการบรรเลง ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวยังนำไปใช้ในท่อนอื่นๆ ของเพลงด้วย

ตารางที่ 2 โครงสร้างของบทเพลงโยนกนาคนคร

โครงสร้าง	ทำนองหลัก	ห้องที่	สัญลักษณ์จุดซุ่ม
บทนำ		1-18	A, B
ทำนองหลัก	A	19-54	C, D
การบรรเลงเปียโน		55-82	E, F
ทำนองหลักท่อนจบ	A	83-101	G

4.1.1 แนวคิดการประพันธ์บทนำ

การประพันธ์บทนำผู้ประพันธ์ได้กำหนดแนวทำนองหลักสำคัญขึ้นใน 2 ท่อนแรกของเพลง ด้วยสัญลักษณ์จุดซุ่ม A และ B โดยทำนองดังกล่าวจะบรรยายตามจินตนาการถึงเมืองโยนกนาคนครที่

ลุ่มหายไป รูปแบบแนวคิดการบรรเลงจะเป็นการซ้ำทำนองและแปลทำนองหลัก การดำเนินคอร์ดจะประกอบด้วย 4 คอร์ด ได้แก่ คอร์ด Bm7(9) คอร์ด E/B คอร์ด Gmaj7(9) และคอร์ด F#m7 ทั้งนี้ แม้ว่าแนวทำนองหลักจะมีการซ้ำทำนอง แต่ก็มีการเปลี่ยนคอร์ดใหม่บนแนวทำนองที่ซ้ำนั้น เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างจากเสียงคอร์ดที่เปลี่ยนไปด้วย

ตัวอย่างที่ 19 การประพันธ์ทวนำ

4.1.2 แนวคิดการประพันธ์ทำนองหลัก A1

การประพันธ์นี้จะกำหนดแนวทำนองหลัก A ขึ้น แนวทำนองนี้จะนำเสนอใน 2 ท่อน ได้แก่ ท่อน B และ C โดยในการบรรเลงจะใช้การบรรเลงแบบไล่หลังทำนองหลัก คือ การที่ให้แนวทำนองหลักเล่นก่อนแล้วแนวทำนองสอดประสานจะเล่นไล่หลัง ต่อมาช่วงที่ทำนองหลักมีเล่นเสียงค้างโน้ต เพื่อเพิ่มสีสันให้กับแนวทำนองหลักและบทเพลง

ตัวอย่างที่ 20 การประพันธ์แนวทำนองหลักท่อน A

แนวทำนองหลัก A

35

K. Lek

K. Klang

mf

สวดประสานทำนอง 1

Bm7(add9)

สวดประสานทำนอง 2

Cmaj7(add9)

Pno.

สวดประสานทำนอง 2.1

Seung

E. Bass

Dr.

การบรรเลงห้องที่ 59 – 62 ในท่อน E จะใช้รูปแบบของการย้ายเสียงคอร์ดคู่ขึ้นไปทีละครึ่งเสียงเพื่อสื่อถึงแผ่นดินไหวและเปลือกโลกที่ค่อยๆ เคลื่อนตัว

ตัวอย่างที่ 21 แนวคิดคอร์ดทบทวน 4 เรียงซ้อน

59 Cm7(sus4) C#m7(sus4) Dm7(sus4) Eb7(sus4) E7(sus4) F7(sus4) F#7(sus4) G7(sus4)/Db

การเคลื่อนที่ของคอร์ดทบทวน 4 เรียงซ้อน

4.1.3 การคิดการบรรเลงท่อนอิมโพรไวส์

ท่อนอิมโพรไวส์จะมีแนวคิดการบรรเลง 4 รูปแบบ เพื่อบรรยายถึงเรื่องราวของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยวิธีการใช้โน้ตทริยโทนซ้ำจังหวะและการเล่นโน้ตเสียงต่ำในเปียโน เพื่อสื่อแทนเสียงฟ้าร้อง ดินถล่ม เป็นต้น แนวคิดในการบรรเลงด้วยโน้ตทริยโทนนั้น จะทำให้เกิดเสียงที่รู้สึกขัดแย้งกัน แต่หากเป็นการบรรเลงร่วมกับคอร์ดทบทวน 4 เรียงซ้อนที่มีลักษณะของเสียงที่เปิดกว้างแล้ว จะทำให้การบรรเลงมีความสอดคล้องกัน แม้ว่าแนวทำนองที่ใช้บรรเลงนั้นจะไม่ได้อยู่ในกุญแจเสียงเดียวกันก็ตาม

ตัวอย่างที่ 22 แนวคิดการใช้ทริยโทน

64 Cm7(sus4)

คู่เสียงทริยโทน คู่เสียงทริยโทน

ตัวอย่างที่ 23 การใช้ชั้นคู่ทริยโทน

ท่อนจบเพลง เป็นการซ้ำทำนองหลัก A เพื่อบรรยายถึงการกลับมาของโยนกนครที่แม้จะจมหายไปกว่าพันปี แต่หลักฐานทางประวัติศาสตร์และการสืบค้นกลับมาเริ่มแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่สวยงามของต้นกำเนิดแห่งอาณาจักรล้านนาในอดีตแห่งนี้ ไว้เป็นอนุสรณ์และแหล่งสืบค้นทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญต่อไป

4.2 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 2 ล้ำค่าดอยตุง

บทประพันธ์นี้บรรยายพรรณนาถึง ตำนานของพระธาตุเจดีย์แห่งแรกของอาณาจักรล้านนา การประดับดุงหลวงที่มีความยาวถึงสี่ร้อยวาจนเป็นที่มาของชื่อ “ดอยตุง” รวมถึงพระบารมีของสมเด็จพระเจ้า “พระศรีนครินทรบรมราชชนนี” ที่พระองค์ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณฟื้นฟูดอยตุงจากพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของเชียงราย บทประพันธ์ในอัตราจังหวะค่อนข้างช้า มีรูปแบบสังคีตลักษณะ 3 ตอน ความยาวเพลง 7.08 นาที เริ่มต้นท่อนบทนำด้วยกุญแจเสียง A ไมเนอร์ จากแนวทำนองที่ผสมผสานกันของบทเพลงพื้นบ้านชาติพันธุ์อาข่า “โอจื่อเย้อ” และปกากะญอ “อ้อธา” เพื่อสื่อถึงวิถีชีวิตของผู้คนบนดอยตุง

ตัวอย่างที่ 24 แนวทำนอง “โอจื่อเยื่อ” และ “อี้อธา”

ตารางที่ 3 โครงสร้างของบทเพลง ล้ำค่าดอยตุง

โครงสร้าง	ทำนองหลัก	ห้องที่	สัญลักษณ์จุดเชื่อม
บทนำ		1-5	A
ทำนองหลัก	A1	6-26	B, C
	A2	27-59	D, E
การบรรเลงเปียโน		60-95	F
ทำนองหลัก	B	96-129	G, H
การซ้ำทำนองหลัก	A1	130-142	I
การซ้ำทำนองหลัก	A2	143-159	J
ท่อนจบ		160-165	K

4.2.1 การประพันธ์ทำนองหลัก A1

เป็นการผสมผสานของแนวทำนองพื้นบ้านชาติพันธุ์อาข่าและปกากะญอ ผู้ประพันธ์กำหนดให้แนวทำนองเล่นโดยเครื่องดนตรีแตกต่างกัน แนวแรกเล่นด้วยขลุ่ยสอนประสานกับแนวทำนองที่เล่นโดยเปียโน และแนวทำนองเบสสอดประสานทำนองหลัก ซึ่งเปียโนได้กลับมาเล่นทำนอง 2 อีกครั้ง ทั้งหมดของการบรรเลงจะเกิดขึ้นในคอร์ด Am7

ตัวอย่างที่ 25 แนวทำนอง A1

7

แนวทำนอง 1

Klui

Pno.

สอดประสานแนวทำนอง

Seung

D. Bass

สอดประสานแนวทำนอง

Dr.

11

แนวทำนอง 2

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

สอดประสานแนวทำนอง

Dr.

4.2.1 การประพันธ์แนวทำนองหลักท่อน A2

การประพันธ์ในท่อนนี้ จะมีการใช้กุญแจเสียง E^b เพื่อปรับเปลี่ยนอารมณ์เพลงโดยทำนองหลักสำคัญจะมีการสอดประสาน และการแปลทำนองเข้ามาสร้างความน่าสนใจให้กับบทเพลง

ตัวอย่างที่ 26 แนวทำนอง A2

34

แนวทำนองหลัก

Klui

ประสานแนวทำนอง

Pno.

แปลทำนอง

Seung

D. Bass

37 แนวทำนองหลัก

Klui

38 ประสานแนวทำนอง

Pno. Gm⁷ Cm⁷(add9) Db⁷

39 แพลทำนอง

Seung

D. Bass

Dr.

40 แนวทำนองหลัก

Klui

41 ประสานแนวทำนอง

Pno. Abmaj7

42 แพลทำนอง

Seung

D. Bass

Dr. *mf*

4.2.2 แนวคิดการบรรเลงเปียโน

กำหนดจังหวะบรรเลงด้วยการขำจังหวะ

60 $D\flat 7(\text{add}11)$ *mp*

66

70

ในท่อนนี้จะใช้การเพดิลซ์คอร์ต Dominant 7 เพื่อปรับอารมณ์และเตรียมพร้อมสู่ท่อนต่อไป โดยการบรรเลงจะใช้โน้ตตามกุญแจเสียง $G\flat$

4.2.3 การประพันธ์แนวทำนองหลักท่อน B

ตัวอย่างที่ 27 แนวทำนอง B

96 $G\flat\text{maj}7(\text{add}9)$ $B\text{maj}7(\text{add}11)$
mp

99 $D\flat 7$ $G\flat\text{maj}7(\text{add}9)$

102 $B\text{maj}7(\text{add}11)$ $D\flat 7$ $G\flat\text{maj}7(\text{add}9)$
mf

106 $B\text{maj}7(\text{add}11)$ $D\flat 7(\text{add}9)$ $G\flat\text{maj}7(\text{add}9)$

ท่อนจบเพลงจะเป็นการซ้ำทำนองหลัก A2 เพื่อสื่อถึงว่า ถึงแม้ว่ากาลเวลาจะผ่านไป ดอยตุงก็ยังคงล้ำค่าด้วยศรัทธาของผู้คนและความสวยงามที่ดึงดูดให้ผู้คนอยากมาสัมผัสด้วย

4.3 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 3 พระแก้วมรกต

บทประพันธ์เพลงนี้บรรยายถึงตำนานและการช่วงชิงถือนครอง รวมถึงการเดินทางของ พระแก้วมรกตที่เปลี่ยนผ่านตามยุคสมัย บทประพันธ์อัตราจังหวะค่อนข้างช้านี้ มีความยาวของเพลง 5.23 นาที อยู่ในรูปแบบสังคีตลักษณ์ 2 ตอน และดำเนินลีลาบนกัญแจเสียง Am โดยมีแนวคิดทำนองสำคัญในการสร้างสรรค์มาจากบทสวดนมัสการพระพุทธเจ้า "นะโม ตัสสะ ะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ" แทนคำด้วยโน้ต A-G-A-A-G-G-E-G-G-E-G-E-G-A-A-G-A

ตารางที่ 4 โครงสร้างของบทเพลง พระแก้วมรกต

โครงสร้าง	ทำนองหลัก	ห้องที่	สัญลักษณ์จุดซ่อม
ทำนองหลัก	A1	1-20	A
	A2	21-30	B
	B	31-64	C, D, E
การซ้ำทำนองหลัก	B	65-95	F, G

ตารางที่ 5 แนวคิดการถอดบทสวดเป็นเสียงโน้ตดนตรี

นะ	โม	ตัส	สะ	ภา	คะ	วะ	โต	อะ	ระ	หะ	โต	สัม	มา	สัม	พุท	ธัส	สะ
A	G	A	A	G	G	E	G	G	G	E	G	E	G	A	A	G	A

4.3.1 การประพันธ์ทำนอง A1

ในการประพันธ์นี้จะสื่อถึงการก้าว การเล่าเรื่องหรือการเทศน์ของพระในภาคเหนือ ที่จะมี การเอื้อนในบทสวดหรือเรียกว่า ระเบ่า นั้น ผู้ประพันธ์กำหนดทำนองสำคัญ จากนั้นมีการซ้ำทำนอง และขยายทำนองด้วยวิธีการเปลี่ยนเสียงของทำนอง

ตัวอย่างที่ 28 แนวทำนอง A

ทำนองสำคัญ

ซ้ำและขยายทำนอง

เปลี่ยนเสียงทำนอง

4.3.2 การประพันธ์ทำนอง A2

แนวคิดทำนองนมัสการพระพุทธเจ้า จะเทียบเสียงบทสวดเป็นโน้ตดนตรี โดยมีการแนว ทำนองดังกล่าวมาใช้กับเครื่องดนตรีที่ต่างกัน ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ทำนองเกิดการเคลื่อนที่ตลอด เสมือนการสวด

ตัวอย่างที่ 29 แนวทำนอง A2

2 แนวทำนองหลัก

31

เสียงประสานคู่ 4

36

4.3.3 การประพันธ์ทำนอง B

ตอนนี้ ผู้ประพันธ์จะสื่อถึงการเดินทาง การช่วงชิงเพื่อถือครองพระแก้วมรกต โดยการปรับจังหวะกลองให้ใช้การบรรเลงแบบดับเบิลไทม์ (Double Time) รูปแบบทำนองมีการใช้อัตราจังหวะโดยการใช้น้ตเซบ็ต 2 ชั้น เพื่อให้เข้ากับรูปแบบการบรรเลงกลองด้วย

ตัวอย่างที่ 30 แนวทำนอง B

10

55

Klui

Pno.

Seung

U. Bass

Dr.

คำตอบ

ประเดินสนทนา

คำถาม

ทำนองสำคัญ

The musical score consists of five staves. The Klui staff (top) has a treble clef and a 7-measure rest, followed by a melodic line with a slur and a trill-like flourish. The Pno. staff has a grand staff with a 7-measure rest, followed by a piano accompaniment. The Seung staff has a treble clef and a 7-measure rest, followed by a melodic line. The U. Bass staff has a bass clef and a 7-measure rest, followed by a bass line. The Dr. staff has a drum set icon and a 7-measure rest, followed by a drum pattern. Thai lyrics are placed above the corresponding staves: 'คำตอบ' above Klui, 'ประเดินสนทนา' above Pno., 'คำถาม' above Seung, and 'ทำนองสำคัญ' above Dr.

4.4 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 4 ถ้ำหลวงนางนอน

บทประพันธ์เพลงนี้บรรยายถึงความพิศวง ความลึกลับซับซ้อนของถ้ำหลวง รวมถึงความประทับใจในความมีจิตอาสาของผู้คนทั่วโลก จากเหตุการณ์ช่วยเหลือให้นักฟุตบอลที่ติดอยู่ในถ้ำ บทประพันธ์รูปแบบ 2 ตอนนี้มี ความยาว 5.50 นาที เริ่มต้นบทนำในกุญแจเสียง Cm เป็นการบรรเลงเดี่ยวเริ่มจากขลุ่ย จากนั้นค่อยๆ เพิ่มเสียงดนตรีอื่นเข้ามาจนแนวทำนองเกิดการทับซ้อนสลับลีลากันไปมาแล้วโหมโรงในท่ายที่สุด แนวคิดทำนองหลักสำคัญ ได้แก่ โน้ต D, F, E^b, D^b, C, F, F[#], B, B^b, G, D^b, C และ A^b จากนั้นมีการย้ายชุดเสียงดังกล่าวนี้ต่อไปในโน้ตอื่นๆ

ตารางที่ 6 โครงสร้างของบทเพลง ถ้ำหลวงนางนอน

โครงสร้าง	ทำนองหลัก	ห้องที่	สัญลักษณ์จุดซ่อม
บทนำ		1-23	A, B
ทำนองหลัก	A	24-75	C, E
	B	76-90	D, F
	C	91-127	G, H, I, J

ตัวอย่างที่ 31 การประพันธ์บทนำ

ตัวอย่างที่ 31 การประพันธ์บทนำ

♩ = 72

แนวทำนองหลัก 1

แนวทำนองหลัก 2

mp

ซ้ำทำนองหลัก

ขยายทำนองหลัก

ซ้ำทำนองหลัก

tr

tr

ตัวอย่างที่ 32 การประพันธ์แนวทำนองโหมโรง

17 ร้องเรียกหา กัน 7

poco rall. 9

Klui

Vib.

Pno. รอดคอยด้วยความหวัง

Seung

U. Bass

19 (tr) ทร

Vib. หก ล้ม ก ลิ่ง

Pno. ริง หนี

Seung

U. Bass

ตัวอย่างที่ 34 การประพันธ์ทำนอง A1-A2

A แนวทำนองหลัก 1

mp

5

B แนวทำนองหลัก 2

mf

9

13

17

21 *Fmaj7* *Em7* *Am7* *Cmaj7*

แปลแนวทำนองหลัก 2

ตัวอย่างที่ 35 การโหมโรงทำนอง

The musical score is arranged in five staves. The top staff is for the Shak. (Saxophone) in treble clef, starting at measure 66 with a trill (tr) and a ritardando (rit.) marking. The second staff is for the Pno. (Piano) in grand staff (treble and bass clefs), featuring arpeggiated chords and a forte (fff) dynamic. The third staff is for the Shami. (Shamisen) in treble clef, with a series of eighth-note patterns and accents. The fourth staff is for the U. Bass (Upright Bass) in bass clef, with a steady eighth-note accompaniment. The bottom staff is for the Dr. (Drum) in a simplified notation, showing a rhythmic pattern with accents and a forte (fff) dynamic. A 'rit.' marking is also present below the drum staff.

4.6 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 6 กว้างโฆงมหาภัย

บทประพันธ์รูปแบบสังคีตลักษณะ 3 ตอนนี้มี ความยาวเพลง 4.56 นาที เริ่มต้นด้วยทำนอง อัตรารำจังหวะช้าบนกุญแจเสียง D เพื่อบรรยายพรรณนาถึงเรื่องราวของกว้างโฆงมหาภัยที่มี จิตวิญญาน ความมุ่งมั่น และพลังอันแรงกล้าของนักรู้ ต่อมามีการปรับอัตรารำจังหวะให้เร็วขึ้น เพื่อสื่อ ถึงบรรยากาศการแข่งขันที่สนุกสนาน เร้าใจ โดยมีแนวคิดของการประชันกันระหว่างลีลาเสียงล้านนา และลีลาเสียงสวิงแจ๊ส เปรียบเปรยเสมือนการตอบโต้กันจากนั้นจึงเข้าสู่ท่อนการประกาศชัยชนะ โดยมีทำนองสำคัญที่สื่อถึงการเฉลิมชัย และมีตรภาพอันดีของผู้แข่งขัน

ตารางที่ 8 โครงสร้างของบทเพลงที่ 6 กว้างโฆงมหาภัย

โครงสร้าง	ทำนองหลัก	ห้องที่	สัญลักษณ์จุดข้าม
ทำนองหลัก	A1	1-8	A
	A2	9-33	B, C, D
บรรเลงกลอง-เบส		34-50	E, F
โซโลเปียโน		51-58	G
โหมโรง		59-69	H
การซ้ำทำนองหลัก	A	70-90	I

ตัวอย่างที่ 36 การประพันธ์ทำนองหลัก A1

แนวทำนองหลัก 1

แนวทำนองหลัก 2

ตัวอย่างที่ 37 การประพันธ์ทำนองหลัก A2

แนวทำนองหลัก

ขยายทำนอง

ซ้ำทำนอง

ซ้ำทำนอง

ซ้ำทำนอง

ตัวอย่างที่ 38 ท่อนเถลิงชัย

103

Klui

Kong

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

107

Klui

Kong

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผล

5.1 สรุป และอภิปรายผลการประพันธ์

บทประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เชียงราย” สำหรับวงแจ๊สอองซอนเบิรร่วมสมัย เป็นผลงานในรูปแบบดนตรีบรรเลงที่ผสมผสานแนวคิดดนตรีพื้นบ้านล้านนา และดนตรีแจ๊สร่วมสมัย โดยมีแรงบันดาลใจจากเรื่องราวตำนานความเชื่อ สถานที่ รวมถึงเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบันของจังหวัดเชียงราย ทั้งนี้จากการสร้างสรรค์ผลงานทั้ง 6 บทเพลงสามารถสรุปได้ ดังนี้

5.1.1 รูปแบบของทำนองมีการใช้การสอดประสานในขณะที่แนวทำนองหลัก ค้างเสียง หรือหยุดรวมถึงการใช้ชั้นคู่ทริยโทนในการประพันธ์ทำนอง ทำให้แนวทำนองมีความน่าสนใจเพิ่มขึ้น

5.1.2 มีการใช้วิธีการแปลทำนองจากทำนองหลักเดิม ด้วยเทคนิคการบรรเลงของเครื่องดนตรีนั้นๆ เช่นการเพิ่มอัตราส่วนโน้ตให้ซับซ้อนขึ้น การใช้เทคนิคเฉพาะของเครื่องดนตรี เช่น การเอื้อนของขลุ่ย และการรัวสายซิ่ง เป็นต้น

5.1.3 แนวคิดการใช้รูปแบบจังหวะพื้นบ้าน เช่น การบรรเลงกลองชุดให้เสมือนการบรรเลงกลองเต่งถึง

5.1.4 การใช้คอร์ดทบทคู่ 4 เรียงซ้อน และเสียงประสานที่ไม่มีโน้ตพื้นต้นในการดำเนินเพลง

5.2 การนำบทเพลงออกแสดงต่อสาธารณชน

บทประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เชียงราย” สำหรับวงแจ๊สอองซอนเบิรร่วมสมัย นี้ได้นำออกแสดงพร้อมบรรยายเผยแพร่ต่อสาธารณชน ในระบบโซเชียลทั้ง You Tube และ Facebook โดยใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 33 นาที โดยการนำเสนอต่อเนื่องทั้งหมด แบ่งเป็นช่วงเวลาในแต่ละบทเพลงดังนี้

5.2.1 การเผยแพร่ต่อสาธารณชน ในระบบ You Tube

(https://www.youtube.com/watch?v=x_X2MJE2plE&t=1140s)

5.2.2 การเผยแพร่ต่อสาธารณชน ในระบบ Facebook

(<https://www.facebook.com/Derek.Gatephrachan/posts/4160304367353104>)

- บทเพลงที่ 1 โยนกนาคนคร 4.47 นาที
บทเพลงที่ 2 ล้ำค่าดอยตุง เริ่มต้นที่เวลา 4.48 นาที
บทเพลงที่ 3 พระแก้วมรกต เริ่มต้นที่เวลา 11.58 นาที
บทเพลงที่ 4 ถ้ำหลวงนางนอน เริ่มต้นที่เวลา 17.22 นาที
บทเพลงที่ 5 วัดร่องชุ่น เริ่มต้นที่เวลา 23.12 นาที
บทเพลงที่ 6 กว้างไซ้ฆ้องมหากัณฑ์ เริ่มต้นที่เวลา 27.47 นาที

ตัวอย่างที่ 39 โปสเตอร์การนำเสนอคุณนิพนธ์การประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เชียงราย”
สำหรับวงแจ๊สสองซอมนเปิด ร่วมสมัย

 Chula
Chulalongkorn University

Faculty of Fine and Applied Arts
Presents

Doctoral Music Composition :
Legend of the Fairy Kingdom
CHIANG RAI
for Contemporary Jazz Ensemble

Music Composed by
Derek Gatephranchan

King Rama 9th Philosophy Hall
Chiang Rai Rajabhat University
June 1st ,2021 at 3 pm.

   LIVE Derek Gatephranchan

5.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 ส่งผลมีมาตรการเข้มงวดในการจัดงานรวมถึงการแสดงในสถานที่ปิด ผู้ประพันธ์จึงปรับเปลี่ยนรูปแบบเป็นการแสดงโดยการบันทึกโน้ต และเล่นเสียงจากโปรแกรม Sibelius ทั้งนี้ในวันที่ทำการนำเสนอ เกิดเหตุขัดข้องในด้านสัญญาณเสียงในการถ่ายทอด ทำให้เกิดเสียงขาดหาย รวมถึงคุณภาพเสียงที่ไม่สมบูรณ์ ผู้ประพันธ์จึงได้ทำการเปลี่ยนรูปแบบการเผยแพร่ มาเป็นการนำเสนอผ่านช่อง YouTube แล้วจึงนำข้อมูลมาเผยแพร่ต่อทาง Facebook พร้อมกับแจ้งรายละเอียดต่างๆ ของบทเพลง

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

โน้ตเพลงดุष्ฎินิพนธ์การประพันธ์เพลง: เทพยดินแดน “เชียงราย”
สำหรับวงแจ๊สอองซอมเบิล ร่วมสมัย

บทเพลงที่ 1 โยนกนาคนคร 4.47 นาที

บทเพลงที่ 2 ล้ำค่าดอยตุง เริ่มต้นที่เวลา 4.48 นาที

บทเพลงที่ 3 พระแก้วมรกต เริ่มต้นที่เวลา 11.58 นาที

บทเพลงที่ 4 ถ้ำหลวงนางนอน เริ่มต้นที่เวลา 17.22 นาที

บทเพลงที่ 5 วัดร่องชุ่น เริ่มต้นที่เวลา 23.12 นาที

บทเพลงที่ 6 กว้างไซ้ฆมทาลัย เริ่มต้นที่เวลา 27.47 นาที

เวลารวมทั้งหมดประมาณ 33 นาที

ดิเรก เกตุพระจันทร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

7

K.Lek

K.Klang

Pno. $F\#m7$

Seung

E. Bass

Dr.

10 **B**

K.Lek

K.Klang $Bm7(add9)$ E/B

Pno.

Seung

E. Bass **B**

Dr.

13

K.Lek

K.Klang

Pno.

Scung

E. Bass

Dr.

Gmaj7(add9)

16

K.Lek

K.Klang

Pno.

Scung

E. Bass

Dr.

F#m7

Gmaj7(add9)

mp

C

20

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

Cmaj7(add9) Em7(add9)

24

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

Fmaj7(add9)

27

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

Em7(add9) D7 Em7(add9)

30

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

D7 Em7(add9) Am7(add9)

33

K.Lek

K.Klang

Pno.

Scung

E. Bass

Dr.

mf

mf

Em7(add9) Cmaj7(add9)

D

36

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

D

39

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

Bm⁷(add11)

Cmaj⁷(add9)

mf

mf

mf

mf

mf

Em⁷(add9)

42

K.Lek

K.Klang

Fmaj7 Ebm/D Em7(add9)

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

45

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

47

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

D7(add13)

Em7(add11)

D7(add13)

C/E

Am7(add11)

Detailed description: This is a musical score for page 63, covering measures 45 to 47. The score is arranged in a system with six staves: K.Lek (Korean Lead), K.Klang (Korean Klang), Pno. (Piano), Seung (Seung instrument), E. Bass (Electric Bass), and Dr. (Drums). The key signature is one sharp (F#). The score begins at measure 45. The K.Lek and Seung parts feature melodic lines with slurs and accents. The K.Klang part provides harmonic support with chords and melodic fragments. The Pno. part includes complex chordal textures, with specific chord labels: D7(add13) and Em7(add11) in measures 45-46, and D7(add13), C/E, and Am7(add11) in measures 47. The E. Bass part has a steady rhythmic pattern. The Dr. part features a consistent drum pattern with accents. The score concludes at measure 47.

50 *rit.*

K.Lek

K.Klang

Pno. *Em7(add11)* *Cmaj7* *fff*

Seung

E. Bass *rit.*

Dr. *E* *accel.*

55

K.Lek

K.Klang

Pno. *Cm7* *mp*

Seung *mp*

E. Bass *E*

Dr. *accel.*

65

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

$D^{\flat}7(\text{sus}4)/C$

$E^{\flat}7(\text{sus}4)/C$

67

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

$E7(\text{sus}4)/C$

$Cm7(\text{sus}4)$

69

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

71

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

mf

mf

mf

73

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

$D\flat 7(\text{sus}4)/C$ $C7(\text{sus}4)$

75

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

$D\flat 7(\text{sus}4)/C$ $C7(\text{sus}4)$

77

K.Lek

K.Klang

E7(sus4)/C

F7(sus4)/C

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

79

K.Lek

K.Klang

E7(sus4)/C

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

Detailed description of the musical score: The score is for measures 77, 78, and 79. It features six staves: K.Lek (Kong Lek), K.Klang (Kong Klang), Pno. (Piano), Seung (Seung), E. Bass (Electric Bass), and Dr. (Drum). The key signature is B-flat major (two flats). Measure 77: K.Lek and K.Klang are silent. Pno. plays a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. Seung is silent. E. Bass plays a rhythmic pattern. Dr. plays a drum pattern. Chord: E7(sus4)/C. Measure 78: K.Lek and K.Klang are silent. Pno. continues the melodic line. Seung is silent. E. Bass continues the rhythmic pattern. Dr. continues the drum pattern. Chord: F7(sus4)/C. Measure 79: K.Lek and K.Klang are silent. Pno. continues the melodic line. Seung is silent. E. Bass continues the rhythmic pattern. Dr. continues the drum pattern. Chord: E7(sus4)/C.

81

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

85

G

Gmaj7

Cmaj7(add9)

95

G

Detailed description: This page of a musical score covers measures 81 to 95. It features six staves: K.Lek (Korean Lead), K.Klang (Korean Klang), Pno. (Piano), Seung (Sung), E. Bass (Electric Bass), and Dr. (Drums). The key signature changes from B-flat major to G major at measure 85. Dynamics include *mf* and *fff*. Chord markings include G, Gmaj7, and Cmaj7(add9). The drum part includes a 'tr' (trill) marking. The score concludes at measure 95 with a final G chord.

88 *tr*

K.Lek

K.Klang

Pno. *Em7*

Seung

E. Bass

Dr.

91 *tr*

K.Lek *tr*

K.Klang

Pno. *Am7* *Em7* *D7*

Seung

E. Bass

Dr.

Detailed description: This page of a musical score contains measures 88 through 91. The score is arranged in a system with six staves: K.Lek (Trumpet), K.Klang (Trumpet), Pno. (Piano), Seung (Saxophone), E. Bass (Electric Bass), and Dr. (Drum). The key signature is one sharp (F#). Measure 88 features a trumpet solo with a trill, while the piano accompaniment includes an *Em7* chord. Measures 91-93 show a continuation of the trumpet solo with trills, and the piano accompaniment changes to *Am7*, *Em7*, and *D7* chords. The Seung staff is silent throughout this section. The drum part provides a steady rhythmic accompaniment with various patterns.

94

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

Em⁷ D⁷ Em⁷

97

K.Lek

K.Klang

Pno.

Seung

E. Bass

Dr.

Am⁷ Em⁷ Am⁷

100 rit. *tr*

K.Lek

K.Klang

Pno. *Bm⁷* *C*

Seung

E. Bass

Dr. rit.

2. บทเพลงที่ 2 ล้ำค่าดอยตุง

ล้ำค่าดอยตุง

ดิเรก เกตุพระจันทร์

♩ = 74 A

Klui

Piano

Seung

Double Bass

Drum Set

3

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

5

B

Klui

mp Am⁷

Pno.

Seung

D. Bass

mp **B**

Dr.

mp

7

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

11

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

14

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

C

Am7

C

17

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

20

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

23 *rit.*

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

rit.

26 $\text{♩} = 85$

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$\text{♩} = 85$

D

mf

mf

mf

D

29

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Cm7(add9)

Abmaj7(add9)

32

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Gm7

34

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$A_b\text{maj}7(\text{add}9)$

Detailed description: This system covers measures 34 and 35. Klui, Pno., and Seung are in treble clef. D. Bass is in bass clef. Dr. is in a standard drum notation. Klui and Pno. have melodic lines with slurs. D. Bass has a walking bass line. Dr. has a drum pattern with 'x' marks for cymbals. Chord $A_b\text{maj}7(\text{add}9)$ is indicated above the piano part in measure 35.

36

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$Gm7$ $Cm7(\text{add}9)$

Detailed description: This system covers measures 36, 37, and 38. Klui, Pno., and Seung are in treble clef. D. Bass is in bass clef. Dr. is in a standard drum notation. Klui and Pno. have melodic lines with slurs. D. Bass has a walking bass line. Dr. has a drum pattern with 'x' marks for cymbals. Chord $Gm7$ is indicated above the piano part in measure 36, and $Cm7(\text{add}9)$ is indicated above the piano part in measure 37.

39

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Db^7 $\text{Ab}^{\text{maj}7}$

42

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

E *tr* Bb^7 **E**

mf

45

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

tr

$Cm7(\text{add}9)$ $A\flat\text{maj}7(\text{add}9)$

48

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$Gm7$ $B\flat7$

51

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

A \flat maj7(add9) Gm7

54

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Cm7(add9) Db7

57 **rit.** F ♩ = 90

Klui

Pno. *A^bmaj7* *C*

Seung

D. Bass **rit.** ♩ = 90

Dr. F

60

Klui

Pno. *D^b7(add11)* *mp*

Seung

D. Bass *mp*

Dr. *pp*

64

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Detailed description: This system covers measures 64 to 67. The Klui part is silent. The Piano part features a melodic line in the right hand with some grace notes and a chordal accompaniment in the left hand. The Double Bass part plays a walking bass line with eighth and quarter notes. The Drums part maintains a consistent pattern of eighth notes and quarter notes.

68

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Detailed description: This system covers measures 68 to 71. The Klui part is silent. The Piano part has a more active melodic line in the right hand, including some sixteenth-note passages. The Double Bass part continues with a walking bass line. The Drums part maintains the same steady pattern as in the previous system.

71

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Musical score for measures 71-73. Klui is silent. Pno. has a melody in the right hand and chords in the left. Seung is silent. D. Bass has a walking bass line. Dr. has a syncopated drum pattern.

74

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Musical score for measures 74-76. Klui is silent. Pno. has a melody in the right hand and chords in the left. Seung has a melodic line. D. Bass has a walking bass line. Dr. has a syncopated drum pattern.

77

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

79

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

81 *tr*

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Detailed description: This system covers measures 81 and 82. The Klui part starts with a whole note chord in measure 81, followed by a trill (tr) in measure 82. The Pno. part features a complex texture with a rapid sixteenth-note run in the right hand and sustained chords in the left hand. The D. Bass part has a melodic line with eighth notes and rests. The Dr. part shows a drum pattern with snare and bass drum hits.

83

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Detailed description: This system covers measures 83 and 84. The Klui part is silent. The Pno. part continues with the sixteenth-note run in the right hand and chords in the left hand. The D. Bass part has a melodic line with eighth notes and rests. The Dr. part shows a drum pattern with snare and bass drum hits.

85 **rall.**

This system contains measures 85 and 86. It features five staves: Klui (flute), Pno. (piano), Seung (soprano), D. Bass (double bass), and Dr. (drums). The Klui part is mostly silent. The Pno. part has a complex texture with a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. The D. Bass part has a rhythmic pattern of eighth notes. The Dr. part has a simple pattern of snare and hi-hat hits. A 'rall.' marking is present above the piano part.

87

This system contains measures 87 and 88. It features five staves: Klui (flute), Pno. (piano), Seung (soprano), D. Bass (double bass), and Dr. (drums). The Klui part is mostly silent. The Pno. part has a complex texture with a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. The D. Bass part has a rhythmic pattern of eighth notes. The Dr. part has a simple pattern of snare and hi-hat hits.

A tempo
89

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

A tempo
92

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

A tempo
G \flat maj7(add9)

A tempo
G

Detailed description of the musical score: The score is for measures 89 and 92. It features five staves: Klui (Clarinet), Pno. (Piano), Seung (Saxophone), D. Bass (Double Bass), and Dr. (Drum). The key signature has four flats (B-flat major/C minor). Measure 89 is marked 'A tempo' and 'mf'. The Klui, Pno., Seung, and D. Bass parts have melodic lines with slurs. The Dr. part has a rhythmic pattern of eighth notes with 'x' marks. Measure 92 is also marked 'A tempo'. The Klui part has a trill in the second measure. The Pno. part has a melodic line in the right hand and chords in the left hand. The Seung part has a melodic line. The D. Bass part has a melodic line. The Dr. part has a rhythmic pattern. A chord box for 'G' is placed above the Dr. staff in measure 92. The text 'G \flat maj7(add9)' is written below the Pno. staff in measure 92. The text 'A tempo' is written above the Dr. staff in measure 92.

97

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Bmaj7(add11) Db7

100

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Gbmaj7(add9) Bmaj7(add11)

109

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Bmaj7(add11) Db7

Detailed description: This system covers measures 109, 110, and 111. The Klui part is silent. The Piano part features a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. Chords Bmaj7(add11) and Db7 are indicated above the piano staff. The Seung part is silent. The Double Bass part plays a walking bass line. The Drum part has a consistent pattern of eighth notes.

112

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

B/Db

Detailed description: This system covers measures 112, 113, and 114. The Klui part has a melodic line starting in measure 112. The Piano part has a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. Chords B/Db are indicated above the piano staff. The Seung part has a melodic line starting in measure 112. The Double Bass part plays a walking bass line. The Drum part has a consistent pattern of eighth notes.

115 **H**

Musical score for measures 115-117. The score is in a key with four flats (B-flat major/C minor). Measure 115 features a half note G-flat in the Klui part. The piano accompaniment starts with a G-flat major 7th chord. In measure 116, the piano part changes to a G-flat major 7th chord with an added 9th, marked *p*. The double bass part has a melodic line marked *mf*. The drum part has a pattern marked *pp*. A rehearsal mark **H** is placed above measure 116.

118

Musical score for measures 118-120. The piano accompaniment features a sequence of chords: B major 7th with an added 11th, D-flat 7th, and G-flat major 7th with an added 9th. The double bass part continues with a melodic line. The drum part maintains a consistent pattern. A rehearsal mark **H** is placed above measure 118.

121

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Bmaj7(add11)

Detailed description: This system of music covers measures 121 and 122. The Klui part is silent. The Piano part features a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand, with a Bmaj7(add11) chord indicated above the right hand in measure 122. The Double Bass part plays a rhythmic pattern of eighth notes. The Drum part features a consistent eighth-note hi-hat pattern.

123

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Db7(add9)

B/Db

Detailed description: This system of music covers measures 123, 124, and 125. The Klui part is silent. The Piano part has a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand, with Db7(add9) and B/Db chords indicated above the right hand in measures 123 and 124. The Double Bass part continues with a rhythmic pattern of eighth notes. The Drum part features a consistent eighth-note hi-hat pattern.

126

Klui

Pno. *G^bmaj7*

Seung

D. Bass

Dr.

I

129

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr. *accel.*

133 $\text{♩} = 110$

Klui

Pno. *Am⁷*

Seung

D. Bass

Dr.

$\text{♩} = 110$

136

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

139

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

141

Klui

mf

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

J

143 Bb^7

Klui

Bb^{maj7}

Pno.

Seung

D. Bass

mf

J

Dr.

mf

145

Klui

Cm^7

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

147

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$A_b\text{maj}7$

149

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$Gm7$

151

Klui

Pno. $A\flat\text{maj}7$

Seung

D. Bass

Dr.

Detailed description: This system contains measures 151 and 152. The Klui part has a melodic line starting on measure 151. The Pno. part features a chord of $A\flat\text{maj}7$ in measure 151 and a bass line with eighth notes. The Seung part has a melodic line starting in measure 152. The D. Bass part has a steady eighth-note bass line. The Dr. part has a complex drum pattern with snare and tom-tom hits.

153

Klui

Pno. $Gm7$ $Cm7$

Seung

D. Bass

Dr.

Detailed description: This system contains measures 153 and 154. The Klui part is silent in measure 153 and has a melodic line in measure 154. The Pno. part has a chord of $Gm7$ in measure 153 and $Cm7$ in measure 154, with a bass line. The Seung part has a melodic line starting in measure 154. The D. Bass part has a steady eighth-note bass line. The Dr. part has a complex drum pattern with snare and tom-tom hits.

155

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

156

157

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

158

160 **K**

Klui *tr*

Pno. *mp* Cm7 *mp*

Seung

D. Bass *mp*

Dr. **K** *mp*

163

Klui *tr*

Pno. *f* Abmaj7 C *f*

Seung

D. Bass *f*

Dr.

บทเพลงที่ 3 พระแก้วมรกต
พระแก้วมรกต

ดิเรก เกตุพระจันทร์

A

♩ = 72

Klui *mp* Am⁷(add⁹)

Piano

Seung

Double Bass

Drum Set

♩ = 72

A

4

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

7

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

10

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

38

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

41

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

E7(add11)

D_b7(add11)

D_b7(add11)

The image shows a musical score for measures 38-41. It is arranged in a system with five staves: Klui (flute), Piano (Pno.), Seung (saxophone), Double Bass (D. Bass), and Drums (Dr.).
- **Measure 38:** Klui is silent. Piano plays a complex chordal texture with arpeggiated figures. Seung is silent. Double Bass plays a walking bass line with eighth notes. Drums play a steady eighth-note pattern.
- **Measure 39:** Klui is silent. Piano continues with similar textures. Seung is silent. Double Bass continues the walking bass line. Drums continue the pattern.
- **Measure 40:** Klui is silent. Piano features a *D_b7(add11)* chord. Seung is silent. Double Bass continues the walking bass line. Drums continue the pattern.
- **Measure 41:** Klui is silent. Piano features an *E7(add11)* chord. Seung plays a melodic line with eighth notes. Double Bass continues the walking bass line. Drums continue the pattern.
- **Measure 42:** Klui is silent. Piano features a *D_b7(add11)* chord. Seung continues the melodic line. Double Bass continues the walking bass line. Drums continue the pattern.

59

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

trill

61

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

tr

rit.

trill

A tempo

64 **F**

Klui

Pno. *Am7* *mp*

Seung *mp*

D. Bass

A tempo

F

Dr.

68

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

71

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

74

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

G

mf *Am*⁷

mf

mf

mf

G

77

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Musical score for measures 77-78. The Klui part features a melodic line with a trill (tr) and a grace note. The Pno. part has a complex chordal accompaniment. The Seung part has a melodic line with grace notes. The D. Bass part has a simple bass line. The Dr. part is empty.

79

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Musical score for measures 79-81. The Klui part features a melodic line with trills (tr) and grace notes. The Pno. part has a complex chordal accompaniment. The Seung part has a melodic line with grace notes. The D. Bass part has a simple bass line. The Dr. part is empty.

rit.

82

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

rit.

H

86 - **A tempo**

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

H

A tempo

Dr.

mf

mf

mf

mf

mf

mf

88

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

90

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

92

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

94

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

96

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Musical score for measures 96-97. The score is for five instruments: Klui (Flute), Pno. (Piano), Seung (Saxophone), D. Bass (Double Bass), and Dr. (Drum). Measure 96 features a flute line with a trill, piano accompaniment with chords and a melodic line, saxophone with a melodic line, double bass with a walking bass line, and drums with a steady pattern. Measure 97 continues the piano accompaniment with a melodic line and the saxophone with a melodic line.

98

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Musical score for measures 98-99. The score is for five instruments: Klui (Flute), Pno. (Piano), Seung (Saxophone), D. Bass (Double Bass), and Dr. (Drum). Measure 98 features a piano accompaniment with chords and a melodic line, saxophone with a melodic line, double bass with a walking bass line, and drums with a steady pattern. Measure 99 continues the piano accompaniment with chords and the saxophone with a melodic line.

100

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

102

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

104

Klui

Pno. *mf* Am⁷(add11)

Seung *mf*

D. Bass *mf*

Dr.

106

Klui *tr*

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Detailed description: This page contains musical notation for measures 104 and 106. The score is arranged in five systems, each with a different instrument. The first system (measures 104-105) includes Klui, Pno., Seung, D. Bass, and Dr. The Klui part has a trill (tr) in measure 105. The Pno. part features a melody in the right hand and chords in the left hand, with a dynamic marking of *mf* and a chord symbol Am⁷(add11). The Seung part has a melodic line with a dynamic marking of *mf*. The D. Bass part has a steady eighth-note bass line with a dynamic marking of *mf*. The Dr. part has a consistent drum pattern. The second system (measures 106-107) includes Klui, Pno., Seung, D. Bass, and Dr. The Klui part has a trill (tr) in measure 106. The Pno. part continues with similar textures. The Seung part has a melodic line. The D. Bass part continues with a steady eighth-note bass line. The Dr. part continues with a consistent drum pattern.

rit.

108

Klui

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

rit.

The musical score consists of five staves. The Klui staff (top) has a treble clef and contains a melodic line with trills and a fermata. The Pno. staff (second) has a grand staff (treble and bass clefs) with block chords and a fermata. The Seung staff (third) has a treble clef with a melodic line and a fermata. The D. Bass staff (fourth) has a bass clef with a bass line and a fermata. The Dr. staff (bottom) has a drum set notation with a fermata. Dynamics include 'ff' (fortissimo) and 'rit.' (ritardando). Performance markings include 'tr' (trill) and 'tr~~~~~' (trill with a wavy line).

บทเพลงที่ 4 ถ้าหลวงนางนอน
ถ้าหลวงนางนอน

ดีเรก เกตุพระจันทร์

$\text{♩} = 72$ **A**

Klui *mp* *tr*

Vibraphone

Piano *pp*

Seung

Double Bass

Drum Set

$\text{♩} = 72$ **A**

4

Klui

Vib. *Cm7(add9)* *Cm(maj7)*

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

6

Klui *tr*

Vib.

Pno. *Cm7(add9)* *Bb/C* *Abmaj7/C*

Seung

D. Bass

Dr.

9

Klui *tr* **B**

Vib.

Pno. *Cm7(add9)* *Cm7(add9)*

Seung *mp*

D. Bass **B**

Dr.

18 (tr)

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

19

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Detailed description of the musical score: The score is for measures 18 and 19. It features six staves: Klui (flute), Vib. (vibraphone), Pno. (piano), Seung (saxophone), D. Bass (double bass), and Dr. (drums). Measure 18 starts with a trill (tr) on the Klui staff. The Pno. staff has chords C%, Cm6, E7/C, and C% with dynamics sf and mf. The Seung staff has a triplet of eighth notes. Measure 19 continues with a trill on the Klui staff and sfz dynamics on the Pno. and Seung staves.

poco rall.

21

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

24

C

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

mp $D7(b9)$

mp

p

C

30

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

C7($\flat 9$) A7($\flat 9$) G7($\flat 9$) D7($\flat 9$) C7($\flat 9$)

36

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

A7($\flat 9$) G7($\flat 9$) E \flat 7($\sharp 9$)/G A7($\flat 9$)

41

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$D7(\flat 13)/C$ $D7(\flat 13)$ $B\flat 7(\#9)/D$ $E\flat 7(\#9)/G$ $D7(\flat 13)/A$

46

$\text{♩} = 170$

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$C7(\flat 13)$ $D7(\flat 9)$ $D\text{maj}7(\text{add}9)$

mf

$\text{♩} = 170$

mf

50 **D**

Klui

Vib. *mf*

Pno. $E_b^7(\text{add}9)$ $D_b^7(\text{add}9)$

Seung

D. Bass

Dr. **D** *mf*

53

Klui

Vib. $C^7(\text{add}9)$ $F^7(b13)$

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

56

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

59

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Chord Progression for Measure 56:
Piano: $B\flat 7(\text{add}13)$ | $A\flat 7(\text{add}13)$

Chord Progression for Measure 59:
Piano: $C 7(\text{b}9)$

62 ♩ = 72

Klui

Vib.

Pno. F7(b13) E7(add9) *p*

Seung

D. Bass

Dr. ♩ = 72

66

Klui

Vib.

Pno. E_b7(#9) D7(#9) C7(#9) F7(b13) B_b7(#9) *p*

Seung

D. Bass

Dr. **E**

77

Klui

Vib.

Pno. $D\flat 7(\#9)$

Seung

D. Bass

Dr.

80

Klui

Vib.

Pno. $C7(\text{add}9)$ $B\flat 7(\#11)$

Seung

D. Bass

Dr.

83

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

86

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$A\flat 7(\text{add}13)$

$C 7(\text{add}11)$

$F 7(\text{add}13)$

89 $\text{♩} = 85$ **G**

Klui

Vib.

Pno. $D\flat 7(b13)$ Em^7 *mp*

Seung *mp*

D. Bass *mp*

Dr. $\text{♩} = 85$ **G**

93

Klui

Vib.

Pno. G^{maj7}

Seung

D. Bass

Dr.

96

Klui

Vib.

Pno. *Em7* *Gmaj7*

Seung

D. Bass

Dr.

100

Klui **H**

Vib.

Pno. *Em7*

Seung

D. Bass

Dr. **H**

104 *tr*

Klui

Vib.

Pno. *Gmaj7* *Em7*

Seung

D. Bass

Dr.

107 **I**

Klui *mf*

Vib. *mf*

Pno. *Em7* *Gmaj7* *Em7* *mf*

Seung *mf*

D. Bass

Dr. **I** *mf*

Detailed description of the musical score: The score is for measures 104-107. Measure 104 features a tremolo effect on the Klui part. The piano accompaniment includes chords Gmaj7 and Em7. Measure 107 includes a first ending bracket (I) and a dynamic marking of mf. The drum part has a first ending bracket (I) with asterisks indicating specific drum hits.

112

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

115

Klui

Vib.

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

118 $\text{♩} = 110$ **J**

Klui

Vib.

Pno. *G* *Em7*

Seung

D. Bass

Dr. $\text{♩} = 110$ **J**

121

Klui

Vib.

Pno. *G*

Seung

D. Bass

Dr.

124 rit.

Klui

Vib.

Pno. *Em7* *G*

Seung

D. Bass

Dr. rit. *

The image shows a musical score for six instruments: Klui, Vib., Pno., Seung, D. Bass, and Dr. The score is in 4/4 time and features a 'rit.' (ritardando) marking at the beginning of the piece. The Klui part is in the treble clef, while the Vib., Pno., and Seung parts are in the treble clef. The D. Bass part is in the bass clef. The Dr. part is in the drum set notation. The Pno. part includes chord markings for *Em7* and *G*. The score is written in a single system with six staves. A watermark of Chulalongkorn University is visible at the bottom of the page.

บทเพลงที่ 5 วัดร่องขุน

4

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Em⁷ Fmaj⁷(add9) Cmaj⁷(add9) Am⁷(add9)

8

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Fmaj⁷(add9) *mf* Am⁷(add9) *mf*

B

mf

B

mf

วัดร่องขุนเชียงใหม่

♩ = 95

ดีเรก เกตุพระจันทร์

A

Klui *mp*

Piano *mp* Cmaj7(add9) Dm⁷(add9)

Seung *mp*

Double Bass *mp*

Drum Set *mp*

♩ = 95

A

11

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Cmaj7(add9) Bbmaj9

14

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Am7(add9) Cmaj7(add9) Fmaj7(add9)

17 **C**

Klui

Pno. *Am⁷(add9)*

Seung

D.Bass

Dr. **C**

20

Klui

Pno. *C^{maj7}(add9)* *F^{maj7}(add9)* *Em⁷*

Seung

D.Bass

Dr.

23

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Am7(add9) Cmaj7(add9) Cmaj7(add9)/A

D

26

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Am7(add9) Cmaj7(add9)

29 rit. - - - - -

Klui

Pno. Fmaj7(add9) Em⁷ Am⁷(add9)

Seung

D.Bass

Dr. rit. - - - - -

32 E

Klui

Pno. Cmaj7(add9)

Seung

D.Bass

Dr. E
mf

35

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Detailed description: This system covers measures 35, 36, and 37. The Klui, Pno., Seung, and D.Bass staves are empty, indicating they are silent. The Dr. staff features a consistent eighth-note pattern with accents (>) on every note. Measures 35 and 36 contain 16 eighth notes each. Measure 37 begins with a triplet of eighth notes, followed by a quarter rest, and then continues with eighth notes, including another triplet. A double bar line is present at the end of measure 37.

38

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Detailed description: This system covers measures 38, 39, and 40. The Klui, Pno., Seung, and D.Bass staves are empty. The Dr. staff starts with eighth notes and accents (>) in measure 38. Measure 39 contains a multi-measure rest of 4 measures. Measure 40 begins with eighth notes and accents (>), followed by a multi-measure rest of 5 measures, then eighth notes with accents (>) and a triplet of eighth notes, and finally eighth notes with accents (>). A double bar line is present at the end of measure 40.

40

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Dr. part includes a sixteenth-note run with a slur and a '6' marking, followed by a pattern of eighth notes with accents and asterisks.

42 ♩ = 85

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Solo on Am7

♩ = 85

F

D.Bass part includes a solo on Am7 with a slur over the notes. Dr. part includes a simple rhythmic pattern with a 'F' chord marking.

45

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Detailed description: This system covers measures 45, 46, and 47. The Klui, Pno., and Seung staves are empty, indicating they are silent. The D.Bass staff features a melodic line starting in measure 45 with a slur over the first two measures, followed by a series of eighth notes with accents. The Dr. staff shows a rhythmic pattern with 'x' marks above the notes, indicating specific drum hits.

48

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Detailed description: This system covers measures 48, 49, and 50. The Klui, Pno., and Seung staves are empty. The D.Bass staff continues the melodic line from the previous system, with a slur over the first two measures and accents on the notes. The Dr. staff maintains the rhythmic pattern with 'x' marks.

G

51

Klui

Pno.

Am(sus4)

Bb(sus4)/A

Seung

D.Bass

Dr.

54

Klui

Pno.

C(sus4)/A

Seung

D.Bass

Dr.

56

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

D(sus4)/A

58

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

G(sus4)/A

Detailed description of the musical score: The score is arranged in five systems, each containing five staves. The instruments are Klui (flute), Pno. (piano), Seung (soprano), D.Bass (double bass), and Dr. (drums). Measure 56: Klui and Seung are silent. Pno. plays a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. D.Bass plays a rhythmic pattern. Dr. plays a complex drum pattern. A chord change to D(sus4)/A is indicated above the piano staff. Measure 57: Similar to measure 56, with the D(sus4)/A chord. Measure 58: Klui and Seung are silent. Pno. plays a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. D.Bass plays a rhythmic pattern. Dr. plays a complex drum pattern. A chord change to G(sus4)/A is indicated above the piano staff. A rehearsal mark 'H' is placed above the piano staff at the start of measure 58.

60

Klui

Pno. $A_b(\text{sus}4)/A$ $A_m(\text{sus}4)$

Seung

D.Bass

Dr.

62

Klui

Pno. $B_b(\text{sus}4)$ $C(\text{sus}4)/A$

Seung

D.Bass

Dr.

64 *accel.* *tr* *tr*

Klaviatur

Piano

Seung

D. Bass

Drum

B_b(sus4)/A *D(sus4)/A*

3

66 (tr)
Klui
rit.
Pno. Eb(sus4)/A
Seung
D.Bass
Dr. rit.
fff

Detailed description of the musical score: The score is for five instruments: Klui, Piano (Pno.), Seung, Double Bass (D.Bass), and Drums (Dr.). The Klui part features a trill (tr) starting at measure 66. The Piano part has a trill in the right hand and a bass line with a fortissimo (fff) dynamic. The Seung part has a melodic line with accents. The Double Bass part has a melodic line with a trill. The Drums part has a complex rhythmic pattern with a fortissimo (fff) dynamic. The score includes a 'rit.' (ritardando) marking above the Klui and Dr. staves.

77

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Gmaj7(add9)

Bm7(add9)

J

80

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Dmaj7

Gmaj7

83

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Bmaj7 Dmaj7 Bm7

86

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

Cmaj7 Bm7

88 *rit.*

Klui

Pno.

Seung

D.Bass

Dr.

44

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

E

Dm7

9

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

D Cmaj7(add9)

Detailed description: This system of musical notation covers measures 9 through 12. It features six staves: Klui (flute), Kong (gong), Pno. (piano), Seung (saxophone), D. Bass (double bass), and Dr. (drums). The key signature is one sharp (F#). The piano part includes chord markings 'D' and 'Cmaj7(add9)'. The flute and double bass parts have melodic lines with slurs and accents. The drum part shows a consistent rhythmic pattern with 'x' marks indicating specific drum hits.

13

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

F#m7 Bm7

Detailed description: This system of musical notation covers measures 13 through 16. It features the same six staves as the previous system. The key signature remains one sharp (F#). The piano part includes chord markings 'F#m7' and 'Bm7'. The flute and double bass parts continue their melodic lines with slurs and accents. The drum part maintains its rhythmic pattern with 'x' marks.

17

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

20 **B**

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

B

23

Klui

Kong

Pno. $F\#m^7$ Bm^7

Seung

D. Bass

Dr.

rit.

26

Klui

Kong Bb^7

Pno.

Seung

D. Bass

rit.

Dr.

♩ = 116

30 **C**

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

mf

♩ = 116

34

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

mf

38 **D**

Klui

Kong

Pno. *Dm⁷*

Seung

D. Bass

D

Dr.

41

Klui

Kong

Pno. *F Dm⁷*

Seung

D. Bass

Dr.

44

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

E

Dm7

The image shows a musical score for a six-piece ensemble. The instruments are Klui, Kong, Piano (Pno.), Seung, Double Bass (D. Bass), and Drums (Dr.). The score is in 4/4 time and features a key signature of one flat (B-flat). The Klui part has a melodic line with a box around the letter 'E' above it. The Kong part is mostly silent. The Piano part has a complex texture with a 'Dm7' chord marking. The Seung part has a melodic line with a box around the letter 'E' above it. The Double Bass part has a bass line with a box around the letter 'E' above it. The Drums part has a rhythmic pattern with 'x' marks indicating hits.

47

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

50

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Detailed description of the musical score: The score is for measures 47-50. It features six staves: Klui (flute), Kong (gong), Pno. (piano), Seung (saxophone), D. Bass (double bass), and Dr. (drums). The key signature has one flat (B-flat). Measure 47 starts with a whole rest for Klui, followed by a melodic line. Kong is silent. Pno. has a melodic line in the right hand and a chordal accompaniment in the left hand. Seung has a melodic line. D. Bass has a walking bass line. Dr. has a steady eighth-note pattern. Measure 48 continues the melodic lines. A chord marking 'F' appears above the Pno. staff. Measure 49 continues the melodic lines. A chord marking 'Dm7' appears above the Pno. staff. Measure 50 continues the melodic lines. The Dr. staff shows a change in the drum pattern, with a star symbol above the first beat.

53 **F**

Klui

Kong

Pno. *Cmaj7(add9)* *f*

Seung

D. Bass *f*

Dr. **F**

56

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

The musical score is for measures 56, 57, and 58. It features six staves: Klui, Kong, Piano (Pno.), Seung, Double Bass (D. Bass), and Drums (Dr.). The key signature is one sharp (F#). The piano part has two chords: F#m7 in measure 56 and Bm7(add9) in measure 57. The drum part has a complex rhythmic pattern with various note values and rests.

59

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

61

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Bb7(add13)

Cmaj7(add9)

63

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

F#m7

66

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Bm7(add9)

Bb7(#9)

♩ = 130 **G**

69

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

♩ = 130 **G**

72

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

Dm7

F

Dm7

75

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

78

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

81

Klui

Kong

Pno. *F* *Dm7*

Seung

D. Bass

Dr.

84 *tr* **H**

Pno. *Cmaj7(#11)* *f*

Seung

D. Bass *f* **H**

Dr. **H**

87

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

89

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$F\#m7(\text{add}9)$ $C\text{maj}7(\#11)/F\#$ $C\#m7(\#11)/F\#$

$A(\text{sus}4)/B$ $B\flat(\text{sus}4)/D$ $B(\text{sus}4)/F$ $C(\text{sus}4)/B$

93

Klui

Kong

Pno. *Cmaj7(add9)*

Seung

D. Bass

Dr.

96

Klui

Kong

Pno. *F#m7(add13)* *Bm7(add9)*

Seung

D. Bass

Dr.

99

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

$A_b(sus4)/B_b$

sf

103 ♩ = 120 **I**

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

108

112

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

116

rit.

rit.

The image shows a musical score for measures 112 through 116. The score is arranged in a system with six staves: Klui (top), Kong, Pno. (Piano), Seung, D. Bass, and Dr. (Drum). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. Measures 112-115 show a consistent rhythmic pattern. At measure 116, a 'rit.' (ritardando) marking is placed above the Klui staff, and the tempo slows down. The drum part features a pattern of eighth notes and quarter notes, with some measures marked with an asterisk (*). The score ends at measure 117.

120 ♩ = 95 **J**

Klui

Kong

Pno. *Cmaj7(add9)* *mp*

Seung

D. Bass *mp*

Dr. ♩ = 95 **J** *mp*

123

Klui

Kong

Pno. *F#m7* *Bm7*

Seung

D. Bass

Dr.

127

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

130

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

The image displays a musical score for measures 127-130. The score is arranged in a system with six staves: Klui, Kong, Pno., Seung, D. Bass, and Dr. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 7/8. Measure 127 shows Klui with a melodic line starting on a quarter rest, followed by eighth and sixteenth notes. Kong is silent. Pno. has a bass line starting on a quarter rest, followed by eighth notes, and a treble line with a G chord. Seung is silent. D. Bass has a melodic line starting on a quarter rest, followed by eighth notes. Dr. has a drum pattern with eighth notes and rests. Measure 128 shows Klui with a melodic line starting on a quarter rest, followed by eighth and sixteenth notes. Kong is silent. Pno. has a bass line starting on a quarter rest, followed by eighth notes, and a treble line with a G chord. Seung is silent. D. Bass has a melodic line starting on a quarter rest, followed by eighth notes. Dr. has a drum pattern with eighth notes and rests. Measure 129 shows Klui with a melodic line starting on a quarter rest, followed by eighth and sixteenth notes. Kong is silent. Pno. has a bass line starting on a quarter rest, followed by eighth notes, and a treble line with a G chord. Seung is silent. D. Bass has a melodic line starting on a quarter rest, followed by eighth notes. Dr. has a drum pattern with eighth notes and rests. Measure 130 shows Klui with a melodic line starting on a quarter rest, followed by eighth and sixteenth notes. Kong is silent. Pno. has a bass line starting on a quarter rest, followed by eighth notes, and a treble line with a Cmaj7(add9) chord. Seung is silent. D. Bass has a melodic line starting on a quarter rest, followed by eighth notes. Dr. has a drum pattern with eighth notes and rests.

133

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

136 rit.

Klui

Kong

Pno.

Seung

D. Bass

Dr.

D

บรรณานุกรม

ณัชชา พันธุ์เจริญ และคณะ. **ดนตรีลิขิต : ดนตรีสร้างสรรค์เชิงวิชาการ**. กรุงเทพมหานคร :

ธนาเพรศ, 2559.

_____. **พจนานุกรมศัพท์ดุริยางค์ศิลป์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : เกศกะรัต, 2552.

_____. **สัทบทพิทยดุริยางค์ : ศาสตร์การเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับเปียโน**.

กรุงเทพมหานคร :

ธนาเพรศ, 2559.

ธงชัย ภูวนาถวิจิตร และสุชาครีย์ ศรีรัตน์, “การวางแผนจัดการการท่องเที่ยวชุมชนแบบยั่งยืน

เพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : กรณีศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่อง อำเภอแม่จัน และอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย,”

มนุษยศาสตร์สาร 15, 2/2557): 135-136

ธีระวัฒน์ ชะอ่อม, “การจัดการความรู้วัฒนธรรม: วัดพระศรีรัตนศาสดาราม” **วิทยานิพนธ์ปริญญา**

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปกร, 2554, 122.

ธีรัช เล่าห์วีระพานิช. **ทฤษฎีดนตรีแจ๊ส และการอิมโพรไวส์**. กรุงเทพมหานคร : ธนาเพรศ, 2562.

พลังพล ทรงไพบูลย์. “บทประพันธ์เพลงเบอร์มิวดาทร้อยแองเกิลสำหรับวงดนตรีแจ๊สออร์เคสตรา.” รายงานการค้นคว้า อีสรประปัญญาศิลปมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี, วิทยาลัยดนตรี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรังสิต, 2555.

พระสุชาติ วชิรปญโญ (นาอุดม), “ศึกษาวิเคราะห์ พระแก้วมรกตพระคู่บ้านคู่เมืองของไทย,”

วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2551

พระมหามงกุฎศักดิ์ เศสบุญโญ, “พื้นที่การท่องเที่ยวในวัดพุทธศาสนา: วัดร่องขุนและวัดห้วยปลากั้ง,” **วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์** 5, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2562): 146-147

ภาวไล ตันจันทร์พงศ์. “สรรค์สร้างดุริยางคศิลป์” . **สูจิบัตรการแสดงดนตรีพร้อมบทวิเคราะห์.**

ณ ห้องแสดงดนตรี อาคารรัตนคุณากร มหาวิทยาลัยรังสิต, 31 สิงหาคม พ.ศ. 2559.

มานิตย์ กันทะสัก, *The City of Art: กระบวนการสร้างเมืองด้วยศิลปะของจังหวัดเชียงราย,* **วารสาร มจร นครน่านปริทรรศน์** 3, 1 (มกราคม - มิถุนายน 2562): 5.

ศิริศักดิ์ อภิศักดิ์มนตรี และธณิกานต์ วรธรรมานนท์, “ความสัมพันธ์ระหว่างพระบรมสารีริกธาตุกับการสร้างบ้านเมืองบนที่ราบเชียงแสน,” **วารสารปาริชาติ** 30, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2560): 126-127, 135-136

Levine, Mark. *The Jazz Theory Book*. Petaluma, CA: Sher Music, 1995.

Ligon, Bert. *Jazz Theory Resources*. Milwaukee, WI: Hal Leonard Corporation, 2001.

Valerio, John. *Post-Bop Jazz Piano*. Milwaukee, WI: Hal Leonard Corporation, 2005.

บรรณานุกรมออนไลน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ณัฐพงศ์ ดวงแก้ว, **มองสังคมผ่าน ถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน ว่าด้วยตำนาน ความเชื่อ** **อาถรรพ์**

สิ่งเร้นลับในยุค 4.0 [ออนไลน์], 26 มิถุนายน 2561. แหล่งที่มา

www. <https://thestandard.co/chiangrai-united/>

เมธา พันธุ์วราทธ, **สิ่งที่เราเรียนรู้ได้จากเทพนิยาย ‘เชียงราย ยูไนเตด’** [ออนไลน์], 28 ตุลาคม 2562. แหล่งที่มา [www. https://thestandard.co/chiangrai-united/](http://www.https://thestandard.co/chiangrai-united/)

สมบัติ อยู่เมือง, **วิเคราะห์ปรากฏการณ์ถ้ำหลวง จากหลากหลายมิติ** [ออนไลน์], 11 กรกฎาคม 2561. แหล่งที่มา [www. https://www.chula.ac.th/news/11113/](http://www.https://www.chula.ac.th/news/11113/)

สยามรัฐ, **คิดถึงสมเด็จพระเจ้า ครั่งที่ 22** [ออนไลน์], 24 ตุลาคม 2562. แหล่งที่มา

[www.https://today.line.me/th/v2/article/Mg59ry](https://today.line.me/th/v2/article/Mg59ry))

Judith Kogan, **The Unsettling Sound of “Tritones” The Devil’s Interval,**

[ออนไลน์], 17 สิงหาคม 2560. แหล่งที่มา

[www.https://www.npr.org/2017/10/31/560843189/the-unsettling-sound-of-tritones-the-devils-interval](https://www.npr.org/2017/10/31/560843189/the-unsettling-sound-of-tritones-the-devils-interval))

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายดิเรก เกตุพระจันทร์
วัน เดือน ปี เกิด	4 กันยายน 2519
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย
วุฒิการศึกษา	(ศศ.บ) ดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (ศศ.ม.) ดนตรีแจ๊สศึกษา วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 333 ม.6 บ้านสันป่ายาง ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย 57100 โทร 094-7384091 derek.gate@cru.ac.th

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY